

Å suge fra eget bryst

■■■ Tiden for ransakelse har ikke hatt gode kår etter kastesystemet blant studentene.

– Fordi de andre ikke gidder å gjøre noe, må vi jobbe hele tiden for å gi et godt tilbud.

■■■ De som ikke er engasjert, har heller ikke tid. Dagene går med til å studere, ellers går det jo utover eksamen og kunnskapsprogresjon. Progresjonen for studentarrangement har kanskje nådd sitt metningspunkt i Tromsø.

■■■ Har du gått på en konsert og lagt merke til de svarte Uka-draktene? Da har du tydelig sett skillet mellom selgende og kjøpende studenter. En gruppe skal selge sitt eget idealistiske produkt til den andre gruppa, uten at skillet mellom konsument og produsent skal oppstå, fordi vi alle er med i målgruppa. Vi arrangerer for oss selv men må betale for å dekke inn transport og lønn til dyre artister, paradoksalt nok. Med alle interesserte vervet i staben som frivillige, må man appellere til den delen av studentmassen man ikke har direkte kontakt med for å få inntekter. Kundegruppen på universitetet er det som skal melkes, slik som resten av regionalsamfunnet prøver å melke studentgruppen.

■■■ Studentene er blitt så flinke til å arrangere at ikke engang mediene gidder å dekke konserter og fester som er på lik linje med alt ellers i underholdningsbransjen. Dette borger for kvalitet men skaper samtidig en avstand mellom det som arrangeres og de studentene som skal delta. Funksjonen blir at studentene mister lojalitetsaspektet ved deltakelsen, slik at utvalget av underholdning omfatter både vår egen velferdsorganisasjon og eksterne aktører i byen. Da merkes det godt at universitetet ligger fem kilometer fra bykjernen.

■■■ Når studentene ikke kjøper i strie strømmer som budsjettet, blir det naturligvis klaget og sytt over at vi ikke gidder å yte noe som helst for vår egen trivsel og at vi ødelegger for oss sjøl. Men hvor høyt skal vi legge lista og hvor profesjonelle skal vi være når vi fyller våre behov? For tiden virker det som den store grå massen av uengasjerte studenter er syndebukker i enhver sammenheng. Ansvar tar de ikke, fordi det enten er kjedelig eller tar for mye tid. Feste gjør de heller ikke, rett og slett fordi de ikke gidder.

■■■ La oss i stedet for å klage, gå i oss sjøl og se på om det hele har vokst seg ut av klærne og har blitt en egen marketingavdeling på universitetet. La oss se på om ikke små arrangement uten økonomisk risiko kan være like morsomme som gigantiske konserter med landskjendiser. På universitetet slipper allikevel ikke konkurrentene til...

Takk for denne gang!

Kronikk av Jan Håkon Juul, sjef for Uka 99

Studentuka i Tromsø er en saga blott. Over for denne gang, og forhåpentligvis vil det bli flere. Jeg sitter nå og lurer på hvor mange som egentlig bryr seg.

Når en foreleser ser utover sin masse av studenter han skal overrekke sine kunnskaper til, hva tenker han da? Man skulle tro at det er noe i retning av "dette er representanter for hele Norges ungdommer". Studenter overalt er et snitt av resten av populasjonen. Går du inn i en forelesningssal i åpne fag som sosiologi eller statsvitenskap, finner du et perfekt utvalg til en spørreundersøkelse. I Oslo er det slik, i alle fall i Bergen og til og med i Alta. Men er det slik i Tromsø? Man skulle ikke tro det – for i Alta, Bergen og Trondheim gjør studentene ikke som i Tromsø. Tromsøstudentene er ikke som studenter flest.

Sirompa studenter

Hvordan kan man si det? Joda, det er lett. Studentene i Tromsø må være litt ekstra sirompa, ja rett og slett late! Det er litt hardt å si, jeg er klar over det, men likevel. Skal man sammenligne studentene her med studenter andre steder, er det virkelig sant. Tenk dere bare om. I Alta er det 17.000 innbyggere og 1.500 av dem er studenter. Arrangerer de konsert eller populærvitenskapelige foredrag, vil studentene uten å tenke seg om skulke

forelesningen og prioritere seg selv. For det er det det handler om. Å prioritere seg selv.

Hva så med Trondheim? Der er det riktignok mange flere studenter, men det er mye på grunn av at de har et glimrende studenthus og et fantastisk miljø for utenomstudie-aktivitet. Hvorfor? Fordi de sutrer ikke over hva som skjer – de konsenterer seg om at det skjer noe. Det er det som er viktig, og det er på den måten man skaffer midler til studenthus og sender signaler om at behovet er der.

Penger skaffer studenthus

Behovet? Har studentene i Tromsø dette behovet for studenthus? Jeg synes at vi har et kjennebehov for det, og jeg vet at de fleste er enige med meg i det. Men så begynner jeg å lure litt. Hvis det er slik at vi føler et behov for dette studenthuset, eller studentskipet for den saks skyld, hvorfor er det så få som virkelig gjør noe for å skaffe det? Man kan godt si at: – joda, vi har jo et utvalg som jobber for å skaffe huset. Ok, vel og bra. Men det er penger som skaffer studenthuset. Ingenting annet enn penger.

Hvordan skaffer vi penger? Vi søker alle som sitter på pengesekken om noe og så arrangerer vi en studentuke og masse konserter med billig billettpris og masse god billig drikke. Da kommer det masse studenter og så bruker vi overskuddet til å komme et stykke på vei. Det gjør de i Trondheim. Studentsamfunnet i Trondheim bruker Uka til å overleve. Uka er uten tvil en happening. Det er den i Tromsø også, tenk på det. Alle skryter av Uka i Tromsø 1999. Alle,

absolutt alle. Bare ikke studentene selv. Hvilke signaler gir dette? At vi trenger et studenthus? Nepp! Hva skal vi med studenthus når studentene ikke interesserer seg for de arrangementene vi arrangerer nå?

Jeg finner ikke noe godt svar i det hele tatt.

Idioter!

"I'm worried" sier John i Ally McBeal. Vel, det er jeg også. Når studentene ikke har kontroll på sine egne uttalelser fra den ene dagen til den andre, da er det gøy å stille til det største kulturarrangement i Tromsø på lange tider. Man kan ikke den ene dagen la være å gå å høre bel canto spille på MH, for så å ikke få med seg Bjørn Qviller forelese om drikkelagets historie men sitte hjemme i sofaen å se på TV, for i neste uke å kritisere Tromsø, studentstyret og Studentsamfunnet i Tromsø for at det ikke skjer noe her! Da er man idioter!

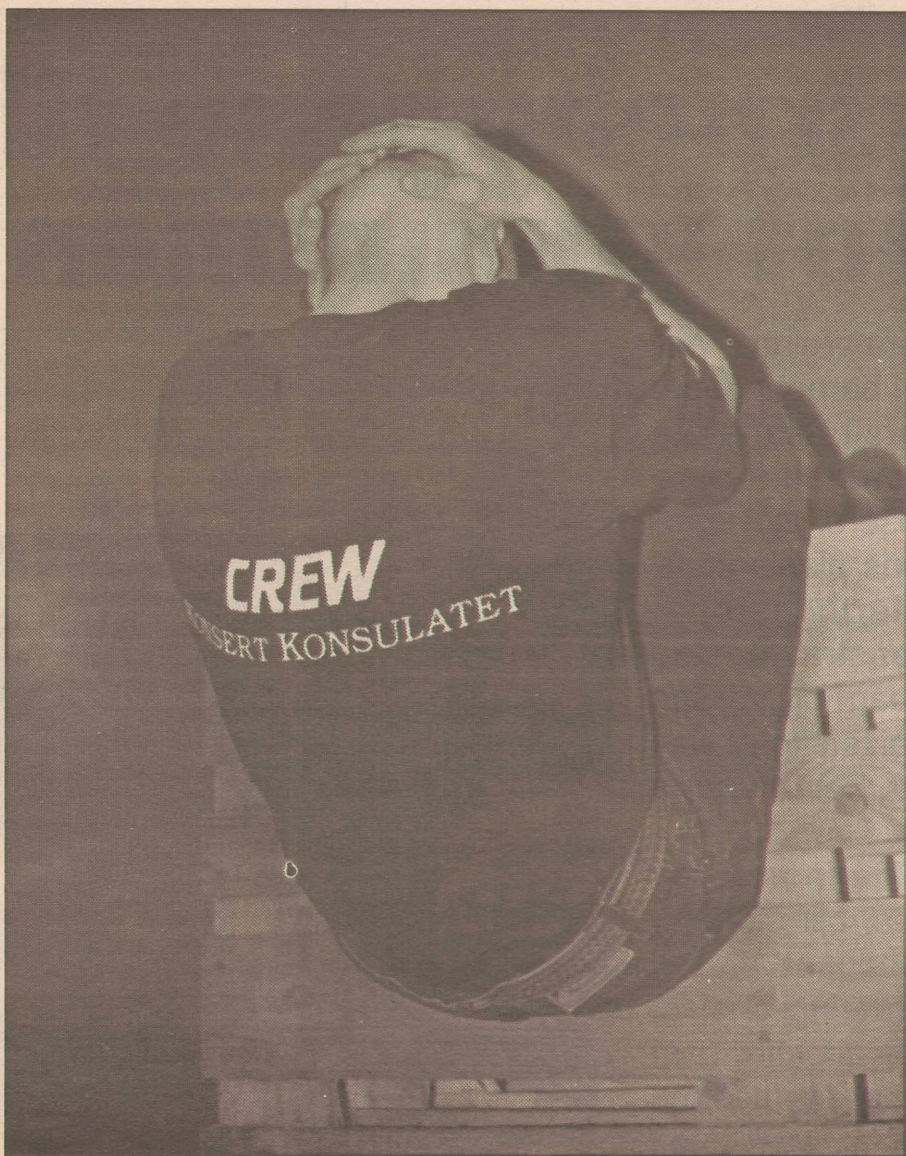
Trenger vekkelsesbølge

Jeg vet at du ikke liker å lese at studentene blir skjelt ut, men levner dere meg noe som helst valg? Bare tenk over saken. Det er det eneste jeg vil. Tenk over hvorfor du ikke gikk på Jukka med Tourettes eller D'Sound og ikke minst trippelkonserten med Unni Wilhelmsen og the Soundtrack of our lives, som var så latterlig billig at man kan gråte bare ved å tenke på det. Tenk på det! Hvorfor går man på Meieriet eller Colosseum for å drikke dyrt øl uten å få noe igjen. Hvorfor ikke skaffe seg en opplevelse man kan snakke om etterpå? Hvor er logikken hen?

Det må være utrolig mye hardere å være student i Tromsø enn noe annet sted, for i Tromsø har man ikke tid til å gjøre noe annet enn å bo på lesesalen. Det er jo litt rart da, at ikke tromsøstudentene har 1,0 alle sammen. I alle fall vil de aller fleste gå ut i næringsliv og det sosiale lag uten en sjanse til å overleve den virkelige verden. Patetiske mennesker som må ha en bok foran nesen for å overleve – som ikke kan kommunisere med andre. Hvordan skal man oppnå reproduksjon om man ikke kan møte andre? Hvordan skal man kunne få psykisk og fysisk velvære gjennom å lese så mye? Kan man det? Jeg tror ikke det, og derfor er det jeg etterlyser en vekkelsesbølge blant studentene i Tromsø. Det er ikke slik at man ikke absolutt må være engasjert i en eller annen studentorganisasjon. Men man kan i alle fall benytte seg av de gode de som er engasjerte gir oss. Hva er vitsen med å være engasjert ellers – hvis ingen gidder å dra nytte av det?

Før jeg avslutter har jeg veldig lyst til å si noe om pressen, men det skal jeg holde meg for god til.

Så vil jeg rette en enorm takk til alle de som har vært med, både artister, debattanter, gjester og til slutt og ikke minst, men mest: Funksjonærene.

Ildsjelene bak Uka 99 fikk kjørt seg skikkelig, men var det til ingen nytte?

Uka 99: Populær vitenskap for alle

De populærvitenskaplige forelesningene under Uka stod i mangfoldets tegn. I løpet av en og samme dag kunne de mest ivrige tilhørerne vandre fra klimakatastrofer, via næssisk filosofi til Elvis sin forunderlige verden. Kjetil Rollnæss (t.h.) sanket elvisdisipler.

Mette Strengenhagen (tekst og foto)

Et lite, men interessert publikum hadde funnet veien til direktør ved Norsk Polarinstitutt, Olav Orheims forelesning om klimaforskning og skremselspropaganda. Han klarte kunsten å formidle mengder av kunnskap på et pedagogisk og lettfattelig nivå, uten at det ble for platt.

Roper ulv!

Orheim tegnet et bilde av en klimaproblematikk som er mye mer komplisert enn de fleste, selv forskere – kan tenke seg. Det er fremdeles mye vitenskapen ikke kan forklare. Likevel kan vi med sikkerhet si at klimaet blir påvirket av menneskenes aktivitet, men Orheim mente at vi ennå ikke kan si noe om eventuelle følger dette kan få. Media er glad i skremselspropaganda og katastrofe-spådommer men glemmer å skille mellom menneskeskapte og naturlige klimaendringer. Ofte kan forsider rope ulv! litt for tidlig og litt for høyt, noe som forkludrer debatten.

– Vi har ikke lov å handle basert på frykt, kun på kunnskap. I dag kan ingen hevde med sikkerhet at situasjonen vil bli verre, fremholdt Orheim.

Som et lite utropstegn mot slutten av forelesninga la han likevel til at fjoråret var det varmeste på jorda de siste 150 årene...

Nestor Næss

Dagens andre bidrag stod Inga Bostad for. Hun tok publikum med på en reise gjennom norsk filosofihistorie. Utgangspunktet hennes var Arne Næss, den personen som lenge var eneråden i norsk filosofi.

– Med Næss fikk norsk filosofi en ny vår, kunne Bostad fortelle.

Næss åpnet for et filosofisk mangfold som varslet slutten på "norsk tankefølsomhet" i europeisk filosofihistorie.

Kjernen i vitenskapen hans var at vår kunnskap om og som mennesker er begrenset.

Livsfilosofi

Med institutt for filosofi godt representert i salen slapp vi heller ikke denne gangen unna fagfilosofiske spørsmål og de litt mer sarkastiske vedrørende den siste boka til Næss. Inga Bostad var ganske snill, og hun viste til at Næss selv har sagt at hans siste bok er skrevet som filosofi myntet på massen. Men, som hun sa, Næss har alltid registrert verden rundt seg etter eget for godtbeholdende. Når det gjelder hans personlige filosofihistorie, vil nok også den til syvende og sist bli ført i hans egen penn.

– Så kom Kongen

Da Kjetil Rollnæss ga sitt bidrag til folkeopplysningen, var Skansen stappfull av folk som ville se Elvis.

– Elvis lever, hva gjør du? spurte han. Etter latteren han fikk til svar å dømme, var de fleste tilhørerne særdeles levende. Med visuelle virkemidler

beviste Rollnæss at Elvis startet ungdomsopprøret, hippie-bevegelsen og oppløsninga av rollesamfunnet. Og det er jo ikke så rent lite for en liten sjenert mann.

Avviket med stil

Rollnæss hevdet man kan måle kvaliteten på plateproduksjonen til Elvis etter lengden på kinnskjegget. Beviset kom i form av et utrolig bildemateriell, ledsaget av Rollnæss' verbale styrke.

– Fotarbeidet til Elvis har hatt større betydning for verden enn Freuds og Einsteins verker til sammen, sa Rollnæss, som ikke lot latteren i salen stilne før han fortsatte

– Fotarbeidet til Elvis har hatt større betydning for verden enn Freuds og Einsteins verker til sammen, sa Rollnæss, som ikke lot latteren i salen stilne før han fortsatte. Det er ikke vanskelig å forstå at den døde Elvis tjener mer enn den levende gjorde, med

salgsagenter som Rollnæss. Etter Ukas morsomste skoletime var den mest uglesette minoriteten i verden, Elvisimitatorene, supplert med et hundretalls nye disipler. Hvorvidt vi lever, vites ikke, men ett er sikkert; Elvis lever med oss.

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv kort og poengtert, og du når flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Oppgi navn og adresse. Leserinnlegg kan trykkes anonymt. Vi foretrekker tekst på diskett eller via e-post.

"Man kan jo blant annet spørre seg om det hadde tatt kommunestyret i Tromsø 19 år å oppheve ølmonopolet dersom du og jeg og våre forgjengere hadde hatt stemmerett her i byen."

Les videre på side 12.

Utopia

Studentavis | Tromsø

...er et organ for studentene i Tromsø.
Avisa gis ut med støtte over semesteravgifta.

Ansvarlig redaktør:
Andreas Høy Knudsen

Kulturredaktør:
Marianne Søndmør

Deskansvarlig:
Ole Martin Jenssen

Fotoansvarlig:
André Kvernhaug

Internettansvarlig:
Harald Groven

Redaksjonen:
Per Steinar Moen, Anders Henriksen, Ingrid Hedlund, Ragnhild Vik Nilsen, Hadi Lile, Thomas Johansen, Erlend Bønes, Irene Foss, Cecilie Knoph Berg, Mette Strengenhagen, Hallgeir Løland Torpe, Per Christian Strøm, Asbjørn Moe, Turid Espelund, Trude Haugseth, Ingvild Holvik, Hilde Holmefjord, Nina Sandvik, Edel Cecilie Disch, Siri Vaggen Olsen, Vegard Bønes, Michael Wynn, Stian Andreassen, Dag H. Ellingsen, Marte Bull-Njaa, Anne-Britt Hofstad og Håvard Kalle Riis.

Adresse:
Universitetet – SVF
9037 Tromsø

Kontortid:
Mandag-fredag kl. 09.00-16.00
(Glassburet, SVF-kjelleren)

Telefon:
77 64 57 20 (Glassburet)
77 64 53 66 (Desken)

Faks:
77 64 51 99

E-post:
utopia@stud-org.uit.no

Internett:
<http://www.utopia.no>

ISSN:
0806-9611

Trykk:
Bladet Tromsø,
i et opplag på 5000
Annonsepriser:
Kontakt oss for tilbud, evt.
www.utopia.no/annonse.html
Neste deadline:
19. mars 1999

Neste utgivelse:
24. mars 1999

Har lov til å kjempe mot Gud: Kristelig Student- forbund 10 år i Tromsø

Gyrild Gunnes er stolt over den kristelige studentforeningen

Nylig feiret Tromsø Kristelige Studentforbund sin tiårsdag med stand og ballonger utenfor universitetsbiblioteket. Profilen ligger mellom barken og veden, noe organisasjonen trives storartet med.

Andreas Knudsen
Cecilie Knoph-Berg (foto)

Gyrild Gunnes er blant de mest aktive medlemmene i TROKS, og uten ekstra oppbacking fant hun tonen hos mange studenter under feiringen av de ti årene studentforeningen hard på baken ved Universitetet i Tromsø. Ved hjelp av en enkel stand med en smilende kristen student og ballonger og plakater skaffet hun mye oppmerksomhet og mange nysgjerrige henvendelser.

Kvinnesak og homofile

TROKS profilerer seg gjerne under mer kontroversielle plakater enn tradisjonelle kristne organisasjoner. Studentprest Tor Stranda åpnet i fjor vår et "stille rom" på medisinerbygget hvor hvem som helst har muligheten til å trekke seg tilbake og reflektere og ransake seg selv. Den helt store tilstrømningen av interesserte har latt vente på seg.

På listen over organisasjoner som er med i 8.mars-komiteen finner vi også TROKS.

– Hvorfor er en kristen studentforening med i en kvinnesakskomite?

– Vi vil være samfunnsengasjerte, sier Gyrild, som tilføyer at TROKS støtter de homofile og lesbiske sine rettigheter også.

– Det er en integrert del av å være kristen når vi støtter ulike samfunnsgrupper som kvinnefronten og Homo Polaris.

– Der Kristus er

Aktivitetsnivået i TROKS mangler ikke programposter, og i forrige uke ble det arrangert gudstjeneste med Jakob Jervell i Grønnåsen kirke, hvor TROKS pleier å avholde studentgudstjenester og såkalte Thomas-messer, som er spesielt myntet på "tvilere".

Gyrild Gunnes sier til Utropia at studentforeningen fortløpende satses på rekruttering. Foreløpig teller TROKS mellom førti og femti betalende medlemmer. Gyrild mener at TROKS ligger plassert midt mellom samfunnet og kirkens konservative kristne.

– Havner dere ikke mellom barken og veden da?

– Jo, men det er der Kristus er, så der vil vi være.

Hun trives godt som personlig kristen på universitetet og mener at "forbundet", som det heter blant medlemmene, er et flott sted å være.

Kjemper mot Gud

Gyrild er aktiv i menighets- og kirkeliv utenfor universitetet også, men hun mener det er for liten adgang til å stille spørsmål i Den Norske Kirke.

– I forbundet har man lov til å være kritisk, sier hun og presiserer ta det til og med er lov til å kjempe mot Gud når man er i tvil eller har det tungt. Kombinasjonen av det sosiale, det kristelige og samfunnsdebatt er noe av det TROKS reklamerer med for å tiltrekke seg studenter.

Senere dette semesteret skal gruppen arrangere felles "gammetur" til Jægervatn for å styrke det sosiale i studentforeningen. Tittelen på et seminar skal være "kvinnelig mystikk fra middelalderen", der det skal brukes tekster av den tyske mystikeren Hildegard von Bingen.

Kvinner rammes på kvinnedagen

30 organisasjoner i 8. mars-komiteen får servert sin viktigste kampsak på selve kvinnedagen når kommunen offentliggjør sin økonomiplan. Kutt i barnehagestøtten er komiteens verste fiende.

Andreas Knudsen

Studentstyreleder Line Kjeldstrup sier til Utropia at kvinnesaksgruppene blant studentene ikke har hatt tilfredsstillende aktivitet i det siste.

Med framlegget om kutt i støtten til studentsamskipnadens barnehager fra Tromsø Kommune har kvinnesaksgruppene fått angrep på et tidligere stadium i kvinners akademiske progresjon.

Kvinnemidler skal trekkes

Da samskipnaden opprettet egne barnehageplasser, var det under forutsetning av å forbedre utdanningsvilkårene for studenter med omsorgsansvar for barn, da i første rekke kvinner. Dette var også argumentet da kirke- undervisnings- og forskningsdepartementet vedtok å bidra økonomisk til driften av disse barnehageplassene. Beregningene fra Tromsø kommune innbefatter tanken om å overføre KUF-midler i stedet for kommunale penger. På denne måten trekkes hele det kvinnepolitiske virkemidlet tilbake, noe 8. mars-komiteen reagerer sterkt mot.

– Forslaget om å kutte for en så liten og sårbar gruppe er kortsiktig tenkning. Line Kjeldstrup viser til at regnestykket fra kommunen ikke står i forhold til de faktiske økonomiske rammene for samskipnadens barnehager.

Engasjement vanskelig

– Dette er en sak som engasjerer kvinnesaksgruppene. Det er bare synd at det må gå så langt før man klarer å få fram engasjement hos studerende kvinner, sier Kjeldstrup til Utropia.

Hun har selv ikke marsjert i tog 8. mars før men mener at saken denne gangene er viktigere enn tidligere år. Toget kommer til å gå om ettermiddagen for å få med alle som arbeider i kontortiden. Appellantene skal samles på kulturhuset og marsjere til rådhuset der formannskapet inviteres ut på trappa.

Kvinneyrker kuttet først

Torill Nustad i 8. mars-komiteen sier den forestående markeringen blir den viktigste på mange år. Derfor håper hun på bred oppslutning om aksjonen.

– Vi må vise folk i alle miljøer at disse kuttene er forferdelige.

De tilbakemeldingene hun har fått, viser at de som støtter kvinnesakene, er oppgitt og fortvilte over kuttforslagene. Hun mener at kommunen må kjenne sin besøkelsestid når det settes fram slike forslag.

– Det er de stedene damene jobber, som kuttet, sier Nustad videre. Hun mener det er symptomatisk at tradisjonelle kvinneyrker rammes når det skal spares penger. At ikke teknisk etat får trangere økonomiske vilkår i kommunens økonomiplan, er klart en motivasjon i kampen for kvinners rettigheter.

Invitasjon til deltakelse på «Tørre å ta ordet-kurs»!

Mange studenter har problemer med muntlig framlegging i grupper, for eksempel når de skal legge fram et gruppearbeid eller holde et foredrag for sine medstudenter. Noen er redd for å rødme, andre for å begynne å skjelve, svette, stokke ordene, miste stemmen totalt eller kanskje til å med besvime.

Studentenes sosialtjeneste inviterer med dette til et «Tørre å ta ordet-kurs» for dem som ønsker å forebygge eller prøve å gjøre noe med slike problemer. Et utgangspunkt for kurset er at det er tillatt å tabbe seg ut. Dette ser vi som en forutsetning for å skulle tørre å driste seg fram på i løpet av kurset.

Kursstart: Mandag 22. mars 1999

Sted: Studentenes sosialtjeneste, nordøstre hjørne av SVF-bygget, egen inngang.

Varighet: Kurset vil gå over 6 ganger i perioden 22. mars til 19. april -99

Møtetidspunkter: Mandag 22. mars. kl. 12 - 15
Fredag 26. mars. kl. 9 - 12
Mandag 29. mars. kl. 12 - 15
Mandag 12. april kl. 12 - 15
Fredag 16. april kl. 9 - 12
Mandag 19. april kl. 12 - 15

Deltakerantall: 12

Kursleder: psykolog Dorrit Rosenkrantz

Ønsker du å delta, fyll ut nedenstående kupong. Kupongen må være oss i hende innen fredag 12. mars. Ta eventuelt direkte kontakt med kursleder på tlf. 77 64 45 95 for nærmere informasjon.

Jeg ønsker å delta på «Tørre å ta ordet-kurs» vår -99:

Navn:

Adresse:

Tlf.:

Jeg studerer ved følgende fag dette semesteret:

Kupongen sendes til: Studentenes sosialtjeneste v/Dorrit Rosenkrantz, SVF-bygget, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø

Barnehagene i protest mot kommunen:

Foreldre og ansatte aksjonerer

Over 100 ansatte i samskipnadens barnehager nekter å godta foreslåtte kutt i kommunal støtte. Sammen med foreldrene frakter de barna til universitetet for å demonstrere konsekvensene av politikerens valg.

Andreas Knudsen
(tekst og foto)

Reduserte integreringstiltak, økt foreldrebetaling, reduksjon i opplæring og spesialpedagogisk utstyr, halvering av tilskudd til alternativ drift, reduksjon av spes.ped. stillinger, nedskjæring av vikarbudsjetten... Konsekvensene av prosjekt 2001 er nå delvis utredet fra barnehagenes side. Ansatte, organisasjoner og foreldre har gått sammen med studentene og samskipnaden mot kommunen.

Under møte i Maurtua barnehage understreket leder i studentstyret ved universitetet, Line Kjeldstrup, at kommunen fører en uansvarlig politikk gjennom kuttene i barnehagedriften.

– Kommunen kjenner sine argumenter og svakhetene i dem men kjører dem fram allikevel, fastslo Kjeldstrup overfor en nedslått forsamling av foreldrenes tillitsvalgte i barnehagene.

Aksjon med barna

Det var Vidar Bakken, direktør i Studentsamskipnaden i Tromsø,

De tillitsvalgte blant foreldrene i barnehagene har gått sammen om å demonstrere mot kommunens planlagte kutt i støtten.

som først gikk ut til foreldrene med oppfordring om tiltak for å påvirke kommunen. Uoffisielle beregninger viser at Tromsø kommune allerede yter mindre enn halvparten av den støtten Bergen og Trondheim gir til studenter med omsorgsansvar for barn.

Under aksjonsmøtet i Maurtua Barnehage kom det fram fra foreldrene at studenter utenfra vil

betenke seg før de drar til Tromsø dersom barnehagetilbudet blir dårligere.

Anne Kjersti Staveid, som har tre barn i samskipnadens barnehager, mener at Tromsø vil miste studenter hvis tilbudet svekkes. Resultatet fra møtet ble aksjonsplaner med både barn, foreldre og ansatte. Aksjonsgruppen planlegger å transportere samtlige

av barna i SiTøs barnehager til universitetet for å vise situasjonen som kan oppstå det nærmeste året.

Barna i arbeid

Siden planene om kutt først ble offentliggjort, har barn og ansatte i barnehagene aktivt planlagt aksjoner mot kommunen. Fra Ørmdalen Barnehage er det kommet

forslag om informasjonsskriv til alle husstander i bydelen, underskriftskampanjer, e-post kampanje og masseforsendelse av barne-tegninger til rådhuset. Tillitsvalgt Anne Mai Petersen Knoff sier til Utopia at barnehagen ikke tåler lavere bevilgninger.

– Barnehagene vil bli ren oppbevaring hvis det kuttes i støtte-midlene.

Lavest lønn i samskipnaden

De økonomiske beregningene kommunen har lagt fram, viser til høyere driftskostnader for samskipnadens barnehageplasser i forhold til kommunale plasser. Petersen Knoff fra Ørmdalen Barnehage kan fortelle at lønnsnivået for avdelingsledere og pedagogiske ledere er vesentlig lavere i samskipnaden i forhold til kommunen.

– Kommunen har direkte plassering i lønnstrinn 28, mens dette krever ti års ansiennitet i SiTøs barnehager.

Mens beregningene fra kommunen baserer seg utelukkende på antall barn per ansatt, kan samskipnadens barnehager oppvise et høyere nivå av pedagogisk tilrettelegging enn de fleste private og kommunale barnehager. Dette har kommunens avdeling for undervisning ikke tatt hensyn til i sine utredninger.

– Flytter

Vidar Bakken har allerede varslet kraftige nedskjæringer eller fullstendig nedleg-

gelse i tilfelle opphør av kommunal støtte. Jorun Dahl og Anne Mai Petersen Knoff har begge

selv barn i samskipnadens barnehager og tar opp kampen for å beholde plassene.

– Dette er snakk om jobben for hundre ansatte og daglig opphold for tre hundre barn, sier Petersen Knoff.

Dersom studentforeldre må ut på det private og kommunale barnehagemarkedet for å få plass, vil utgiftene stige med mellom 500 og 1000 kroner i måneden per barn.

– Hva sier foreldrene til kuttforslaget?

– De synes det er for ille. Noen har sagt at de kommer til å flytte fra byen.

Barnehagetantene slår fast at alenemødre per i dag umulig kan betale 4000 kroner privat. Løsningen for dem blir å kutte studiene eller flytte fra byen.

Jorun Dahl og Anne Mai Petersen Knoff stiller seg i veien når kommunen vil kutte støtten til samskipnadens barnehager.

Har dere behov for kontorplass?

Plassene på rom B-266 i Hovedgården (Kontorlandskapet) skal fordeles på nytt hvert år. Send en skriftlig søknad til der dere redegjør for behovet av kontorplass i 1999.

Søknadsfristen er 10. mars 1999.

Send søknaden til:

Studentstyret, Hovedgården
UiTø, 9037 Tromsø

Merk søknaden:

"Kontorplass 1999"

Spørsmål kan rettes til organisasjonssekretæren på telefon 7764 4202, eller på e-mail: orgsek@sst.org.uit.no

Fritt land i 1957:

Feiring av Ghana i Tromsø

Catwalk, jollof-ris og lokal discjockey gjen-skaper nasjonaldagen i Ghana på Flerbruks-huset i Tromsø.

Andreas Knudsen
Hadi Lile (foto)

Tradisjonelle klesdrakter og matretter skal skape den riktige hjemmehyggen når over 40 ghanesere samles for å feire uavhengigheten til sitt hjemland. Takket være Bob Benoni har arrangementet fått plass i Flerbruks-huset, og det er søkt om økonomisk støtte både fra kommunen og fylkeskommunen.

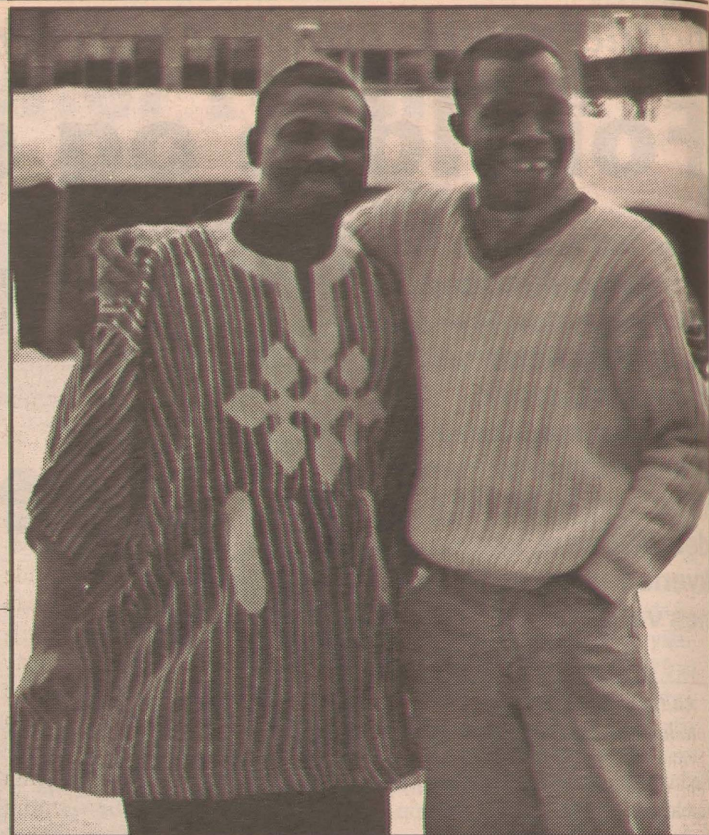
Samuel Duodo, president i Ghana Association i Tromsø, kan fortelle at Ghana er den mest stabile nasjonen i Afrika, og at samholdet i landsfolket er svært tett. Allikevel ser studentgruppen gjerne at studenter fra andre vest-afrikanske land blir med på feiringen.

Ghana ble erklært fritt fra den britiske kolonimakten 6. mars 1957 – som det første landet i Afrika sør for Sahara. Med en stolt fortid fra Begho-dynastiet, som varte fra omtrent 1350 til 1750, har folket gjenopptatt sine originale språk fra før kolonitiden og etter hvert fått en sterkere nasjonal økonomi. Allikevel har Ghana fremdeles de fleste av arbeidsplas-

sene innenfor primærnæringene.

Charles Ofosu Marfo studerer lingvistikk i Tromsø og skal under nasjonaldagsfeiringen være DJ og mikse såkalt "High life musics". Musikken skal spilles til en moteoppvisning av nasjonale drakter og tradisjonell sang og dans, hvor både kvinner og barn skal pose-re.

Samuel Duodo, og Charles Ofosu Marfo inviterer til nasjonaldagsfeiring på Flerbruks-huset

Universitetssaksa

Under dusken På Bel Canto-konsert i Trondheim

Under dusken har vært på Bel Canto-konsert. Her er noen utdrag av hva gjorde størst inntrykk på anmelderen: "På scenen sto Anneli og hoppet opp og ned i sitt avanserte Spice-babe-wannebe-kostyme. Skjørt utenpå buksen er så pop nå. Særlig når det er litt orientalsk inspirert, med egyptisk flapp ned på midten. Og det har jo må vite Anneli. Partner Nils derimot var korrekt antrukket i hvit skjorte med, så vidt jeg så, matchende tversover. Nå kom en ny kjedelig periode, nesten drende kjedelig var den. Så kom en gjenganger på P3: "Rumor". Den reddet det hele for en stund. Det er nesten utrolig hvordan stemningen løftes på de sangene til og med jeg har hørt før; Folk danset så godt de kunne." Her i Tromsø bedømmer vi vanligvis Bel Canto-konsertene litt annerledes.

Krise for HF

Under Dusken skriver at det er krise for de Humanistiske fagene ved NTNU. Hardest rammet er de "store" språkfagene tysk, fransk og nordisk. I løpet av få år har antallet søkere til disse fagene blitt halvert. Dette har ført til stillingsstans og trange budsjetter. Leder for Germansk institutt, Herbert Pütz sier til Under Dusken at han opplever det som om mange av studentene tror at de bare kan bli tysk- eller norsklærere. Han mener at det først og fremst er de som er tafatte eller idealistene som ender opp i dette yrket.

Sponset kompendium.

Næringslivet sørger for at et kompendium i informasjonsteknikk blir gratis for studentene i 1300 eksemplarer. Dette

har blitt godt mottatt blant studentene, men det har møtt en del kritikk. Boka er basert på en lærebok som timelæren Bård Kjos har skrevet. – Kompendiet er rimelig rå avskrift, uttaler Terje Kristiansen fra ISS. – Det må bli en slutt på at toalettene på Blindern er et eget begrep i akademikerkretser, sier Driftssjef Nils Bøckman i UiOs tekniske avdeling.

Ellers...

Samfunnet i Trondheim har begynt å arrangere teknologikafé. Det gamle mønsteret med å ikke diskutere annet enn litteratur og filosofi på slike arrangementer har en tenkt å gjøre noe med.

Fem studenter ved NTNU vil ha med idérike studenter på etableringen av NTNUs første gründersenter. Målet er at studenter som sysler med tanken om å starte bedrift skal kunne få hjelp via universitetets fagmiljø. Malen for dette prosjektet kommer fra Stanford-universitetet i California. Der gis det et oppstartstipend til vinneren av en forretningsidékonkurranse. Denne modellen har vært suksessrik og NTNU-studentene ønsker å teste denne i Norge.

Universitas

Studenter er noen svin!

Det er en ordentlig grisesak på forsida til Universitas. Toalettene på Blindern flyter over av brukte damebind, matrester og til tider oppkast og urin. I følge ISS Renhold er det dametoalettene som er verst. Bare på midtre og nedre Blindern har han 50 medarbeidere som gjør rent to

ganger om dagen.

– Matematikkbygningen er ofte grisete fordi det er så mange fester der. Vinsøl, oppkast og urin oppetter veggene gjør det lite trivelig å vaske, forteller Terje Kristiansen fra ISS. – Det må bli en slutt på at toalettene på Blindern er et eget begrep i akademikerkretser, sier Driftssjef Nils Bøckman i UiOs tekniske avdeling.

Mer karakterkluss på juss.

"Det mest konservative fakultetet ved Universitetet har de siste åra utvist en kronisk kreativitet når det gjelder studieopplegg og forslag til måter å evaluere studentenes eksamener på" dette skriver Universitas' Øyvind Søvik Rekstad. Grunnen er at det juridiske fakultet legger om karaktersystemet fra det grovkorna hunderdelsnøyaktige systemet i dag, til et mye grovere system med bare fem karaktertrinn. Etter omfattende protester fra bl.a. Juridisk studentutvalg (JSU), gjorde kollegiet en viss retrett. I fremtiden blir karakteren A topp mens F er stryk. I det nye systemet skal 10 prosent av studentene få karakteren a, 25 prosent b, 30 prosent c, 25 prosent d og 10 prosent e. Universitas nevner at eksamenskarakterene på juss ble trykket i Rets Tidende inntil så sent som for tretti år siden. "Skal vi ha et eksamensvelde i dette landet, hvor smither og fleischere kan skrive seg inn i evigheten i løpet av åtte timer, er det et ydmykt og sjølsagt krav at sensorene tar seg god tid med eksamensrettinga. Universitetet må gjerne reformere karaktersystemet, men det er en uakseptabel form for triksing med menneskeskjebner hvis det eneste motivet er å løse hverdagslige pengeproblemer." Skriver Universitas.

Studvest

Studvest skriver under overskriften "statistisk svinderjakt" at Datatilsynet har godkjent at lånekassas og skatteetatens databaser krysses. Hensikten er å avdekke om studenter tjener mer enn de tillatte 3.380 kronene i måneden, som er grensa før lånekassa begynner med stipendkuttisme. Personregisterloven krever nemlig at Datatilsynet må gi dispensasjon for dette dersom dataregistre skal krysses.

Så per i dag har verken Lånekassa eller Skatteetaten tilgang til hverandres opplysninger. Problemet for Lånekassa er at den sitter med ligningsdata som er et par år gamle. Når studenter bryter inntektsstaket, har den begrensede muligheter til å sjekke dette. Er studentene i siste utdanningsår, har den også begrensede sanksjonsmyndigheter. Foreløpig skal registerkryssingen være anonym og kun tjene statistiske formål.

Forvirra administrasjon

På statsvitenskap i Tromsø har vi noen av landets fremste eksperter på organisasjonsteori. Noe av det viktigste disse forsker på, er hvordan flyten av informasjon bør være innad i en administrasjon. Men praksis og teori trenger ikke å være to sider av samme sak. Dette har studentene ved statsvitenskap grunnfag fått føle på huden.

Harald Groven

Med stor iver, og tiltro til administrasjonen, møtte studentene ved statsvitenskap grunnfag til orienteringsmøte i begynnelsen av semesteret. Der fikk de selvfølgelig informasjon om pensumet. Pensumet i et av delemnene var byttet ut, men fagkoordinator for statsvitenskap grunnfag gav andresemesterstudentene beskjed om at de burde følge den gamle pensumplanen.

Bortkastede penger

Flere av andresemesterstudentene gikk til innkjøp av de gamle pensumbøkene. Disse fikk imidlertid en overraskel-

se på første forelesning innen emnet. Der ble de sterkt frarådet fra å følge det gamle pensum. Faktisk var dette pensum så forskjellig fra det nye at det ikke kunne brukes til å følge forelesningsrekka i emnet.

Valget

Mange studenter måtte derfor ta et valg mellom å tape penger eller å la være å følge forelesningene. Å kjøpe nye bøker ville koste dem penger, men å ikke følge forelesningene kan bli dyrt det også. I alle fall om man stryker til eksamen på grunn av det.

Utopia kom ikke i kontakt med noen i fagutvalget på statsvitenskap som ville uttale seg om saken.

UB kan bli laurdagsstengt

Studentane krev helgeopent UB, men det har ikkje bibliotekdirektør Helge Salvesen råd til. Universitetsbiblioteket kan snart bli laurdagsstengt.

Hallgeir Løland Torpe,
Andreas Knudsen og Hadi Lile

Universitetsbiblioteket hadde i fjor eit underskot på 1.4 mill. kroner, slik at UB sitt oppsamla underskot passerte 2,6 millionar kroner. Dermed må ein til med relativt dramatiske budsjettkutt, og føreslår mellom anna laurdagsstengt UB, ingen bruk av overtid og kraftig reduksjon i bruk av ekstrasjeler.

93 prosent til løn

Med utgangspunkt i dagens driftsopplegg vil det dessverre vere vanskeleg å forsvare helgeopning av UB, med mindre Universitetsstyret kjem med ekstraløyvingar, hevdar bibliotekdirektøren. Helge Salvesen kunne sjølv tenkt seg eit universitetsbibliotek med langt meir utvida opningstider enn kva som er tilfelle i dag. Men så lenge 93 prosent av alle tilgjengelege midlar i UB sitt driftsbudsjett faktisk er lønsutgifter blir omprioritering alt anna enn enkelt.

Framlegget om å laurdagsstenge Universitetsbiblioteket er fullstendig i strid med studentkravet om helgeopent UB. Som kjent hadde ein i fjor haust ei prøveordning med søndagsopent UB i eksamensperioden. Bibliotekdirektør Salvesen karakteriserte prosjektet som bortimot ein suksess. Samtidig påpeikar han at

kostnadene ved prøveordninga med helgeopent UB eigentleg ikkje var så skyhøge.

Heilt uakseptabelt

Studentpolitikarane som vanlegvis vankar i Hovudgården er kanskje ikkje blant dei flittigaste brukarane av Universitetsbiblioteket. Men både Studentstyreleiar Line Kjelstrup og universitetsstyrerepresentant Torgeir Knag Fylkesnes synest å mislike bibliotekdirektøren sitt framlegg om å laurdagsstenge UB.

Heilt uakseptabelt. Det er Fylkesnes sin umiddelbare kommentar i denne saka. Dette er forøvrig eit synspunkt godt i samsvar med SVF-studentrådsleiar Lasse Ramstad, som meiner eit laurdagsstengt UB vil vere veldig uheldig for studentane. Lasse Ramstad er blant dei som har engasjert seg mykje i arbeidet for helgeopent UB.

Det meir overraska blir Utopia når vi møter Pål Storvik, som representerer Moderat Liste i Studentstyret.

Berre steng UB, seier han bråkjekt. Men Utopia sine

lesarar får ikkje greie på om det er god høgrepolitikk eller ein studentpolitisk fleip.

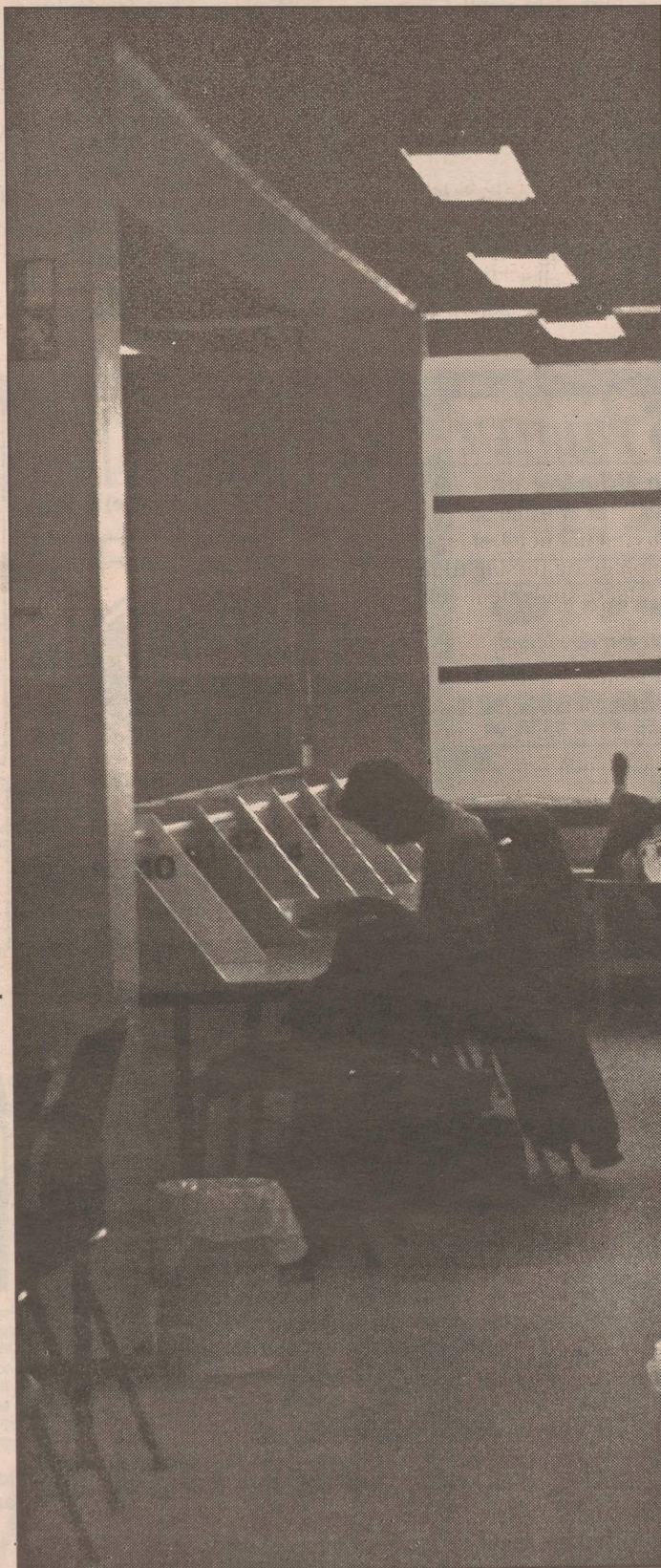
Krev helgeopent UB

Pål Storvik har i alle fall to kammeratar som ikkje er heilt samde med han. Stig ser heilt klart at ei laurdagsstenging vil vere uheldig overfor alle dei studentane som er avhengige av å bruke UB på laurdagar, sjølv om han personleg ikkje trur dette vil føre med seg noko stort tap. Men kanskje må han ta turen innom UB på laurdagar i eksamensperioden, føyer han til. Kristoffer ønskjer seg eit universitetsbibliotek som held opent på laurdagar, og gjerne på søndagar også.

Janne, Lene og Nora er klar i si sak; "Vi meiner det bør vere eit tilbod for dei som er interesserte. Mange har kanskje ikkje så mykje å gjere på akkurat ein laurdag", seier tre studiner som gjerne vil ta turen innom eit helgeopent UB.

Hol i haue

Bjørn Olav Skancke er avdelingsbibliotekar ved UB si avdeling for samfunnsfag, humaniora og jus. "Det er hol i haue å stenge på laurdagar. Dette framlegget blir det ikkje noko av", håpar han. Samtidig trur han flesteparten av dei tilsette ønskjer seg eit UB med utvida opningstider.

Underskot kan gjøre bibliotekstilbudet til studentane dårlegare.

PLATEKOMPANIET

MID PRICE UKER

Vi dumper ut 1000-vis av titler til 79,90 og 89,90!!!

TOPP 20/NYE PÅ MID PRICE

79⁹⁰

1. LENNY KRAVITZ / 5 79⁹⁰
2. AIR / Moon Safari 79⁹⁰
3. BELLE AND SEBASTIAN / If You're Feeling Sinister ... 79⁹⁰
4. THE CORRS / Forgiven, Not Forgotten 79⁹⁰
5. MASSIVE ATTACK / Protection 79⁹⁰
6. THE VERVE / Urban Hymns 79⁹⁰
7. JANET JACKSON / The Velvet Rope 79⁹⁰
8. ENIGMA / MCMXC A.D 79⁹⁰
9. KÅRE AND THE CAVEMEN / Jet Age..... 79⁹⁰
10. EVERYTHING BUT THE GIRL / Walking Wounded..... 79⁹⁰
11. TURBONEGER / Apocalypse Dudes 79⁹⁰
12. SOUNDTRACK / Jackie Brown 79⁹⁰
13. DAFT PUNK / Homework 79⁹⁰
14. BEL CANTO / Rush..... 79⁹⁰
15. RADIOHEAD / My Iron Lung..... 79⁹⁰
16. GOMEZ / Bring It On 79⁹⁰
17. SINEAD O'CONNOR / Universal Mother 79⁹⁰
18. MAZZY STAR / Among My Swan 79⁹⁰
19. SOUNDTRACK OF OUR LIVES / Extended Revelation ... 79⁹⁰
20. BEN HARPER / Welcome To The Cruel World..... 79⁹⁰

TOPP 20/KLASSIKERE PÅ MID PRICE

79⁹⁰

1. CORNELIS VREESWIJK / Guldorn från mæster Cees memoarer 79⁹⁰
2. TRACY CHAPMAN / Tracy Chapman..... 79⁹⁰
3. A-HA / Headlines And Deadlines - The Hits Of 79⁹⁰
4. PAUL SIMON / Graceland 79⁹⁰
5. ODD BØRRETZEN / Mest ålreite 79⁹⁰
6. RED HOT CHILI PEPPERS / Blood Sugar Sex Magik 79⁹⁰
7. JONI MITCHELL / Blue..... 79⁹⁰
8. R.E.M. / Green 79⁹⁰
9. BLONDIE / The Best Of 79⁹⁰
10. TOM WAITS / Closing Time 79⁹⁰
11. JEFF BUCKLEY / Grace 79⁹⁰
12. SIMON & GARFUNKEL / Greatest Hits 79⁹⁰
13. TORI AMOS / Little Earthquakes 79⁹⁰
14. NEIL YOUNG / Harvest 79⁹⁰
15. SARAH BRIGHTMAN / Timeless 79⁹⁰
16. MILES DAVIS / Kind Of Blue 79⁹⁰
17. BRYAN FERRY & ROXY MUSIC / More Than This..... 79⁹⁰
18. MORTEN HARKET / Wild Seed 79⁹⁰
19. PRETENDERS / The Singles 79⁹⁰
20. DAVID BOWIE / Scary Monsters..... 79⁹⁰

PLATEKOMPANIETS TOPP 15 129⁵⁰/139⁵⁰

1. THE CARDIGANS / Gran Turismo 139⁵⁰
2. UNDERWORLD / Beaucoup Fish 129⁵⁰
3. ØYSTEIN SUNDE / Nå er begeret nådd 139⁵⁰
4. KÅRE AND THE CAVEMEN / Long Day's Flight' Till Tomorrow 139⁵⁰
5. ROXETTE / Have A Nice Day 139⁵⁰
6. PRODIGY PRESENTS / The Dirtchamber Sessions Volume 1 . 139⁵⁰
7. JONAS FJELD / Jonas Fjelds beste (begrenset 2CD) . 149⁵⁰
8. DIMMU BORGIR / Spiritual Black Dimensions 129⁵⁰
9. VONDA SHEPARD / Songs From Ally McBeal 129⁵⁰
10. PARTY ZONE 3 139⁵⁰
11. STEVE EARLE / The Mountain 129⁵⁰
12. OFFSPRING / Americana 129⁵⁰
13. NATACHA ATLAS / Gedida 129⁵⁰
14. JIMI TENOR / Organism 129⁵⁰
15. DIVERSE ARTISTER / Definitive Women 139⁵⁰

OSLO

Bogstadveien 40
Man-fre 10-22, lør 10-20, søn 13-19
Grønland T-banesenter
Man-fre 10-22, lør 10-20, søn 13-19
Stortingsgaten 22
Man-tor 10-22, fre-lør 10-24, søn 13-22

TRONDHEIM

Munkegata 31
Man-fre 10-22, lør 10-20, søn 13-19

TROMSØ

Nerstranda Senter
Man-fre 10-20, lør 10-18

English summary

The issue of cuts in kindergarten subsidies has continued to cause havoc. Over a hundred kindergartens employees have joined forces with a group of parents to demonstrate against the recent political plan known as Project 2001. The leader of the student organisation, Line Kjeldstrup, claims the City Council has decided on an irresponsible course of action. The Council is fully aware of what is going on, she says. Vidar Bakken, director of Student-samskipnaden, initiated the present campaign. Kindergartens all over town has begun organising. Employees say the City Council has miscalculated the costs of running the student kindergartens. According to the official estimates, student kindergartens are more costly than those run by the County. In reality, the opposite is true.

TSI, the student athletic association has received a sponsoring agreement with Braathens Safe. The agreement is worth 50000 kroner and will allow more students to participate in the student

championships in Trondheim, 12-14 March. TSI is the largest athletic association in the region and includes some 1350 members.

March 6. is Ghana's national day. A group of Ghanaians has applied for Council support in connection with a planned celebration party. The event is organised by Bob Benoni, a local DJ from Ghana, at Flerbruks-huset.

A series lectures on popular science took place this week. The series touched everything from climate changes to a sociological analysis of Elvis. The lecture on climate changes took place before a small, but enthusiastic audience. The lecturer was the director of The Norwegian Polar Institute, Olav Orheim. We can now be certain that the climatic changes occurring today are the bi-product of human activity, Orheim stated.

The crowd was considerably larger at the lecture on Elvis. The sociologist Kjetil Rollnes claimed the quality of an Elvis song was proportional to his beard at the time of release.

Mens vi venter på Star Wars I...

På vei til Tromsø kino

Kinoen i Tromsø er verdens absolutte bakevje etter festivalen. På filmprogrammet for de kommende ukene belemres vi med filmer som har hatt norgespremiere for mange uker siden, som "Blade" og "Happiness". Nordens Paris er neppe like høyt prioritert som det virkelige Paris på kinofronten.

Filmer som er verdt å få med seg nå, er ikke mange, men det er et par. En god er "Payback" med Mel Gibson, Vinnie Jones og Sting. Annet snadder er "Rush Hour" med Jackie Chan og Chris Tucker. Disse to filmene har gått på kinoen snart en uke. De som ikke har fått med seg disse filmene ennå, bør umiddelbart tvangs-sendes på kino!!!

Barndomshelten er tilbake!

Jackie Chan er en av østens største filmstjerner sammen med Chow Yon Fat. Jackie Chan er ikke akkurat mest kjent for sine tolkninger av Shakespeare, og Chris Tucker er ikke utprega machomann, for å si det mildt. Men tenk dere paret Chan og Tucker. Er det mulig å finne to skuespillere som er mer ulike? Neppe. Hvilken genistrek å plassere disse to sammen i en film! Det er nødt til å bli en kongefilm.

Engelsk gangsterfilm

Var det noen som likte "Trainspotting"? Hva med "Sliding Doors" eller "The Full Monty"? Det var det sikkert. Hva har

disse filmene felles? - Jo, de er alle engelske filmer. Engelsk film har velfortjent hatt en voldsom vekst i de siste årene. Den siste filmen derfra er "Lock, Stock & Two Smoking Barrels". Bare navn som Vinnie Jones og Sting gjør at denne kommer til å bli bra. Plottet er komplekst. Den lokale porno- og mafiabossen Hatchet Harry tapper noen ungdommer for store summer ved pokerbordet. Hva gjør man dersom man står til neseringen i gjeld til mafiaen? Hva med å loppe kriminelle som allerede er eksperter i å loppe andre kriminelle? Her er det ikke-kriminelle som har planer om å loppe kriminelle som er eksperter på å loppe andre kriminelle som i sin tur har fått tak i pengene på kriminelle måter, slik at de ikke-kriminelle blir kriminelle. Enkelt - ikke sant? Filmens offisielle hjemmeside finner du på: www.lockstock2barrels.com

Historisk Oscar

De som er filminteresserte, har selvfølgelig fått med seg hvem som er nominert til de forskjellige Oscar-prisene. Stikkordet i år er historiske filmer. Av de fem no-

minerte filmene i klassen årets film er det hele fire historiske filmer. Krigsfilmene er tydeligvis populære hos Kevin Spacey og de andre medlemmene i Oscar-akademiet. Selvfølgelig er våre venner Spielberg og Hanks med her - takket være "Saving Private Ryan". En annen film fra vår alles kjære Annen Verdenskrig er "The Thin Red Line". Denne må kjempe en innbitt strid mot det slagkraftige kompaniet Spielberg og Hanks. "Redd Menig Ryan" er for øvrig nominert i ikke mindre enn elleve kategorier. Uansett er dette ikke den filmen som er nominert i flest kategorier, for det er den historiske filmen om Shakespeares kjærlighetsliv, som er nominert til utrolige tretten Oscars. Blant de nominerte for denne filmen er navn som Gwyneth Paltrow, Ralph Finnes og ikke minst Judi Dench. Og hvem i h#x# er så den sistnevnte? Det skal jeg avsløre: Hun spiller M i de siste James Bond filmene. Er du interessert i mer info så sett deg til rette i den vonde stolen bak den varme skjermen og bank inn www.oscar.com

remiespen@hotmail.com

Studentrabatt

Tromsøstudentenes Idrettslag

Studentrabatten gis ved visning av gyldig studentbevis, og betalt semesteravgift. Rabatt innvilges i perioden 15 august 1998 tom. 15 august 1999. Rabatten gjelder varer til ordinær pris.

18 097
Chr. Hansens
FOTOGRAFISK ATELIER
Fr. Langesgt. 22 tlf 77 68 56 56

Café
DOMUS
Domusgården tlf 77 66 67 70

BRØDRENE
JOHANNESSEN
HERRE- OG UNGDOMSKLÆR
v/ brua tlf. 77 68 35 41

I.AUSTAD
Austadbygget, sjøgata 13
tlf. 77 68 45 51

INTEROPTIK
Brillehuset AS
Storgt. 88 tlf 77 68 21 43

Jensens Sko
EURO SKO
Torgsentret - Storgt. 79
tlf 77 68 15 63

SKOMAKERIET
SKO - SKINN - SLIPEVERSTED
Markedsplassen tlf 776 55208

AVIS BILUTLEIE
Arctic Bilutleie as
Vestregt. 16, tlf 77 61 58 50
Flyplassen, tlf 77 67 98 40

expert
elektromarked
midt i sentrum!
J.M. HANSEN
Storgt. 56 tlf 77 66 55 00

Stortorget 2
tlf 77 61 11 66
Peppi's PIZZA

INTERSPORT
SPORTSHUSET AS

Urmester Noralf Andersen
Stortorget 3
(vis a vis Domus)
tlf. 77 68 26 55

MADRASS
HUSET AS
Stakkevollvn. 51
(i Bjørn-bygget)
tlf. 77 65 84 00

AEROBIC
STUDIO 7
TRIM OG SOL
Søndre Tollbugt. 7
tlf 77 68 82 88

VANDRER'N
Storgt. 40 (v/ Le Mirage)
tlf 77 68 12 64

KAFFE · TE · KRYDDER
Taras
DUFTER OG GAVEARTIKLER
Markedsplassen tlf 776 82254

NordiX Data AS
Stakkevollvn 15 tlf 77 61 01 06

Britt's
BOUTIQUE
Storgt. 89 og Jekta
tlf 77 60 19 80

SKINNMESTEREN
VEITASENTERET - TLF 77 61 25 01

free record shop
Jekta Handelssted
tlf 77 67 37 20

TROMSØ SKOMAKER VERKSTED
Vi reparerer: glidelås i skinnklær, klær, ryggsekker, vesker etc.
OG SYSTUE Strandgata 34 tlf. 77684682
Rabatten gjelder: 10% på rep. av skotøy.

Bowling & Squash
Stakkevollvn 49
tlf 776 19770
Åpent 10:00-24:00 alle dager

TSI
TROMSØSTUDENTENES IDRETTSLAG
FØTBALL HANDBALL UV-RYGBY DYK-KING BASKET AEROBIC FJELLGRUPPE PADLING SVØMMING JUDO KARATE WING TSUNG INNEBANDY FEKTING SPORTSKLATRING TELEMARK VOLLEYBALL SNOWBOARD FISKE AIKIDO FEKTING STYRKETRENING · VI BEDRIVER DET MESTE
Tromsøstudentenes Idrettslag er ansvarlig for studentrabatten.
TSI
Hovedgården
9037 Tromsø
tlf. 77 64 45 79
<http://tsi.org.uit.no>

Elendig oppslutning

Revysjefen blir student igjen

Studentrevyen Flux har måttet bite i det sure eplet gang på gang etter gjennomføringen i Aud.max. Dårlige anmeldelser til tross, Lasse Ramstad stiller igjen hvis han får sjansen.

Andreas Knudsen
Cecilie Knoph Berg (foto)

Uker med revy fjorten timer om dagen klarte ikke å fylle prognosene for besøkstallet på studentrevyen 99. Selv om revystyret budsjetterte beskjedent med lavere tilskuertall enn forrige gang, kom de ikke engang opp i halvparten av forventet besøksmengde. Det skulle ha møtt 150 betalende tilskuere til hver forestilling, men Flux måtte nøye seg med grupper på tretti, førti og femti.

– Hvorfor kom det så lite folk?

– Det må være flere grunner, men først og fremst fikk vi en reell konkurranse fra studentuka.

Lasse mener at alle tilbudene under Uka gjorde at folk valgte ut de arrangementene de ville se i stedet for å få med seg så mye som mulig. Før premieren trodde han at folk tradisjonelt ville tenne på studentrevy som konsept.

Det som flyter

Navnet Flux er det kanskje mest uforståelige ved en studentrevy i Tromsø. Når vi etterlyser et sammenhengende konsept og en rød tråd i revyen,

Ramstad forklarer at det har vært gjort forsøk på å legge fast et konsept og en sammenheng mellom revyinnslagene, men at dette har fungert dårlig.

svarer revysjefen at Flux-ideen nettopp bærer på dette.

– Flux betyr "det som flyter" eller det som ligger imellom.

Forklaringen rommer ikke den kjente og kjære fluortabletten på plakatene, men vi går ut fra at dissonansen blir en naturlig følge av "det som flyter". Ramstad forklarer at det har vært gjort forsøk på å legge fast et konsept og en sammenheng mellom revyinnslagene, men at dette har fungert dårlig.

Kulturkræs

De fleste har vel registrert at det ble en del turbulens rundt personen Kine Hellebust når instruktør skulle kjøpes til revyøvelsene. Etter mye fram og tilbake valgte revyen å si opp

avtalen med Hellebust.

– Hva var det som skjedde med instruktøransvaret?

– Kine Hellebust hadde rett og slett for mange andre forpliktelser, slik at hun ikke fikk nok tid. Dessuten hadde vi vidt forskjellige arbeidsformer.

Ramstad begynner snart på sin tjuende revy, og det er få

revyer i og rundt Tromsø de siste årene der han ikke har hatt en finger med i spillet.

– Vanligvis fastsetter vi

deadline før vi begynner å øve, slik at vi hele tiden har en tidsfrist å jobbe fram mot. Kine Hellebust ønsket å arbeide med teknikken først og sette deadline etter hvert som bolkene ble innøvd. Dette ble kulturkræs for oss i Flux, sier Ramstad og tilføyer at samholdet i revygjengen har vært avgjørende for at det hele kunne gjennomføres.

Dårlig tid

Fra første planlegging og idestorming til ferdig forestilling har det vært fritt fram for alle som var interessert i å være med å spille. Aktørene har vært med på å skrive tekster og lage sett, og det var en intensjon for instruktørene å fordele også rollene noenlunde likt.

– Hvilke scener var du mest

fornøyd med?

– Det er ikke opp til meg hva som fungerer best på scenen. Det har vært noen seriøse tekster og noe av det vi på revy-språket kaller for rølp.

Revysjefen er slett ikke så misfornøyd med revyen som de negative anmeldelsene skulle tilsi. Han smiler og poengterer at det ville ha blitt en bedre revy dersom den hadde blitt oppført én uke lengre. Grunnen til at revyen gikk av programmet allerede onsdag under studentuka, var at revyen innfridde ønske fra Uka om å bruke Aud. max. til konserter. Det har ikke eksistert noen formell samarbeidsavtale mellom revyen og studentuka, men det har vært gjensidig markedsføring på bakgrunn av vennskap mellom studenter i de to arrangementene.

– Vi kom sent i gang med planleggingen og øvingen, og det ble en stor ulempe. Det å være ute i god tid, er nærmest alfa og omega i en revy, sier Ramstad.

God hjelp på den tekniske siden trakk i riktig retning, og Thorbjørn Gundersen, som var leiet inn som scenograf, tilførte revyen umistelige ressurser, ifølge Ramstad.

Ingen bitterhet

Når dommen faller for regnskapet til Flux, vil det vise seg om studentrevyens egenkapital er stor nok til å dekke inn underskuddet. Er den ikke det, kan det komme på tale å søke studentsamskipnaden om lån eller

søke kreditorene om å få strøket deler av gjelda.

– Føler du bitterhet i etterkant?

– Nei, men situasjonen er svært kjedelig for dem som har engasjert seg.

Lasse Ramstad erkjenner at man ikke kan tvinge noen til å gå på revyforestillingen for å være grei mot arrangøren. På spørsmål om hva han tror er grunnen til de lave besøkstallene, blir han sittende tankefull en stund.

– Det finnes ingen enkle svar, men vi må spørre oss om det er studentene selv, arrangementet, studiemengden eller TV-titting og cafébesøk som er årsaken til den lave oppslutningen.

Ramstad vil ikke rette noen kritikk mot studentene, men han har sterke meninger om utbyttet man får av å delta på arrangementssiden i studentkulturen. Med bakgrunn i studie-kvalitetsarbeid på samfunnsvitenskapelig fakultet, konkluderer han med at for sterk skoleretning av universitetet er svært lite stimulerende og at det finnes mye erfaring man må ut av skolebøkene for å få.

Grunnen til at revyen gikk av programmet allerede onsdag under studentuka, var at revyen innfridde ønske fra Uka om å bruke Aud. max. til konserter.

Tromsø mettet?

Det siste året har alle skolene i og rundt Tromsø satt opp sine egne revyer. Lasse Ramstad har vært med som instruktør i mange av dem og sier at det er flere jobber på trappene. I neste uke skal Polarshow med gymnasstudenter planlegges.

– Er revy på vei nedover i Tromsø?

– Jeg vet ikke. Det kan være at Tromsø er mettet på revyfronten når så mange skoler setter opp sine egne revyer.

På tross av dystre spådommer mener Lasse at revy alltid byr på nye muligheter, nye folk og nye tekster. Det sosiale utbyttet vil også gjøre seg gjeldende gang etter gang.

– Men hjelper revyen deg som student?

– Ikke formelt, men jeg tror innsatsen vil telle positivt i en fremtidig jobbsøkersituasjon.

Lasse planlegger studiene sine innenfor media, men først må han tilbake til studentlivet etter revyen.

– Nå har jeg tenkt å begynne på studiene mine. Revyen har vært arbeidet fra jeg har stått opp til jeg har lagt meg i noen uker. Dessuten gleder jeg meg til å få litt fritid og kjede meg igjen.

Lasse Ramstad mener grunnen til det dårlige oppmøtet er reel konkurranse fra andre arrangementer

BRILLER

INKL. GLASS

FRA

698,-

Også med uv-sikre solglass i din styrke

Hos Brilleland finner du et kjempe utvalg af briller fra 698,-. Prisen dekker både innfatning og glass (opp til +/-4). Akkurat nå får du også solglass med styrke til samme pris.

Brilleland

SE BEDRE - BETAL MINDRE

Tromsø. Nerstranda Senter. Tlf. 77 65 38 30.

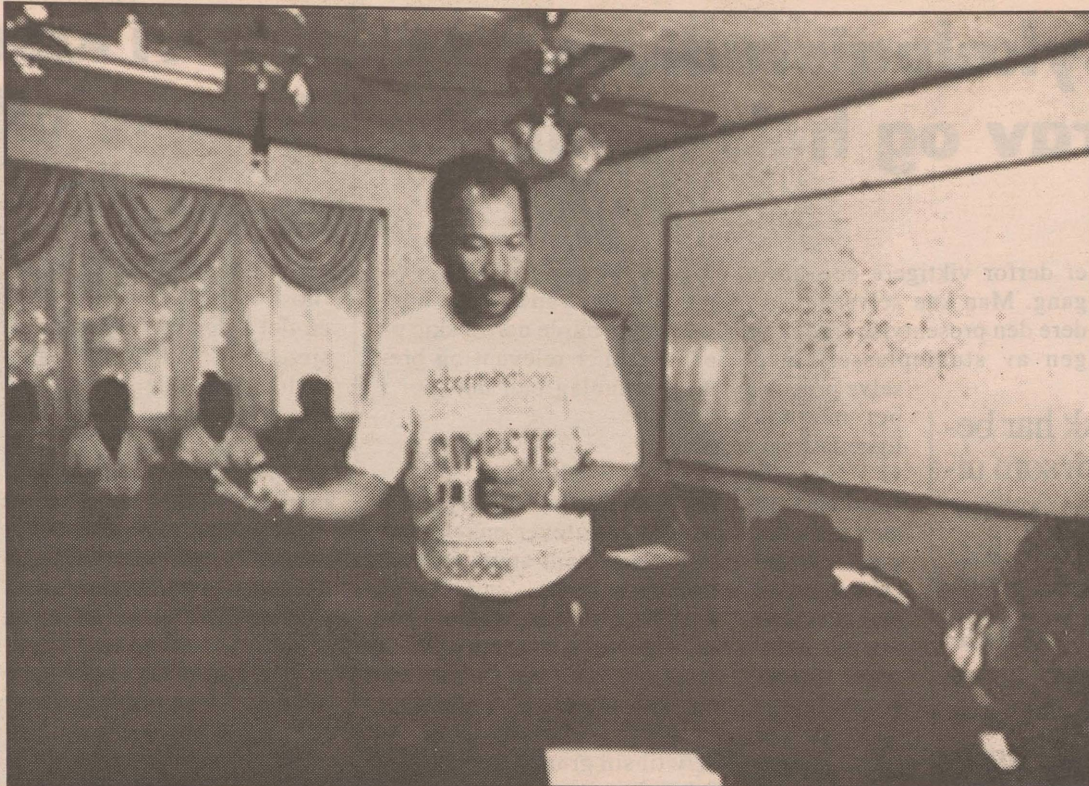
UTDANNING HINDRER AIDS-EPIDEMI

Puerto Cabezas, Nicaragua: Utdanning kan hindre en aidsepidemi! Clinica Bilwi bruker utradisjonelle metoder i kampen mot aids på Atlanterhavskysten. I februar/mars kommer to ansatte fra SAIHs aidsprosjekt på besøk til norske universiteter og høyskoler for å fortelle om det spesielle arbeidet, som er støttet av norske studenter.

På Nicaraguas Atlanterhavskyst er aids en udetonert bombe, men til tross for faren, driver ikke helsemyndighetene forebyggen- de aidsopplysning. I skolene er seksualundervisning generelt forbudt, og den neo-liberale regjeringen kutter i helse hver eneste budsjettrunde. Nærhet til aids- områdene i Honduras, frie seksualvaner og tradisjonell motvilje mot prevensjon øker sjansen for at en aidsepidemi bryter ut. Statistikk finnes ennå ikke. Under skygge av denne trusselen, har Clinica Bilwi organisert et omfattende opplysningsprogram med støtte fra SAIH (Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefond), der de bruker alt fra baseball-sponsing til kondom- utdeling. Tiden vil vise om Clinicaen lykkes å bremse en aidsepidemi.

Som ringer i vann

Arbeidet er delt i informasjons- kampanje og "pilotkursing". Pilotkursingen startet i 1993. Enkelte nøkkelgrupper ble valgt ut: Dykkere, soldater, politifolk og

Clinica Bilwi bruker utradisjonelle midler i kampen mot AIDS på Atlanterhavskysten. Foto: H.P. Libell

ungdommer fordi de er høyrisiko-grupper, og lærere, helsearbeidere og religiøse ledere fordi de er informasjonsformidlere. Kunnskap om aids er ikke bare et spørsmål om virus og kondomer, men om grensesetting og selvspekt. Klinikken kurser nye grupper hvert år, og kursdeltakerne sprer kunnskapen videre til skoler, sykehus, arbeidsplasser, nabolag og hjem.

Prester mot aids

Det nære samarbeidet med religiøse miljøer er bemerkelsesverdig. "Vi ønsket å gå bredt ut", forteller Dennis Peralta i Clinica Bilwi, "og heldigvis møtte vi forståelse og samarbeid i kirken". Kirken er som kjent ikke den mest aktive pådriveren for prevensjon! "Vi fryktet den ville motarbeide oss. Isteden deltar prester, prestefru-

er, kirketjener og menighetsarbeidere aktivt og arrangerer til og med egne kurs for menighetene. De har innsett at man ikke kan være blind overfor problemet." Dennis er selv kursleder og nå på besøk i Norge "Støtten er verdifull", påpeker han "fordi folk her stoler mer på prestene enn noen annen autoritet".

TV til veggmaleri

Bilwi har gått massivt til verks for å informere om aids. Kampanjer kjøres i "tradisjonelle" informasjonskanaler som lokal-TV, lokalradio, lokalavis, plakater og i eget informasjonsblad (deles bl.a. ut i skolene). Men også utradisjonelle metoder benyttes, som for eksempel T-skjorter og veggmaleri-er. Baseballaget i Puerto spiller med anti-aids-skjorter og kondomer er nå tilgjengelig på strate-

giske plasser i byen, - fra den lokale bokhandelen til universitetsbiblioteket!

Kampanjene har oppslutning blant folk. Myndighetene forsøkte fjerne et anti-aids-maleri i anledning av et presidentsbesøk, for å gi byen et "anstendigere utseende". Folk protesterte og retten dømte myndighetene til å male hele maleriet på plass igjen, -før presidentenes besøk!

Ungdommer beskytter seg

Opplysningsarbeidet når frem: Tilfeldig valgte ungdommer i Puerto Cabezas svarer en eller flere av informasjonskampanjens kanaler, når de blir spurt om HVOR de lærte om aids. "Jeg vet at aids er farlig og smitter lett, men jeg vet også hvordan man beskytter seg. Her i Puerto er det en uuttalt regel at kjæresten kan være utro

mot hverandre iblant, men nå er folk mye mer bevisst smittefaren enn før" uttaler Carlos (19). Både han og hans kamerater på UR-RACAN-universitetet har kunnskapen til å ruste seg mot aids.

Organiserte "homser og horer"

Clinica Bilwi valgte nok en utradisjonell metode, når de begynte å arrangere kurs for byens sexarbeidere (prostituerte) og de homofile. Årsaken var selvfølgelig at disse gruppene tilhører den farligste risikosonen, og ikke kunne utelates hvis en med alvor vil bekjempe aids. Likevel fryktet Bilwi at dette skulle føre til brudd med kirken, og isolere det generelle aidsarbeidet. Kirken viste seg tvert imot åpen og samarbeidsvillig, og dette har ført til en underlig allianse i Puerto Cabezas, med alt fra prestefruer til sexarbeidere i en enhetsfront mot aids-epidemien! Utdanning er blitt det viktigste våpenet i kampen mot AIDS, -la lucha contra el Sida!

Garcia og Peralta

SAIH har invitert Domingo Garcia og Dennis Peralta fra Clinica Bilwi til Norge dette våremesteret, for at de skal på foredragstur- né og fortelle om sitt arbeid. Aids-utdanningsprosjektet er virkelig gjort med midler som studentene har betalt frivillig over semesteravgiften. For hver student som gir 20 kroner, gir NORAD 80 kroner til prosjektene. Nicaraguanerne starter sin "turne" på SAIHs skoleringsseminar i Sogndal 13. februar, og deretter er det uker land og strand rundt for å besøke skoler der SAIH har lokallag, fra Kristiansand i sør til Alta i nord!

Eventuell informasjon om besøk til DERES høyskole/universitet. Av Henrik Pryser Libell, SAIH

TIL **NEI**
BARNEHAGEKUTT!

AKSJON

Torsdag 4. mars
Labyrinten
kl 11.00

TIL **NEI**
KUTT I TROMSØ
KOMMUNE

- Send regninga
til staten

HUSK 8 MARS- TOGET

MØT OPP PÅ
KULTURHUSTORGET
KL 18.00

8. MARS KOMITEEN

Om psykologistudium, opptakskrav og helsepolitikk

– Visst kan det være interessant å diskutere hvorvidt dagens kvoteordning til profesjonsstudiene er fornuftig og oppfyller sine tiltenkte intensjoner, slik Hennig gjorde i årets 3. Utopia. En diskusjon angående de helsefaglige profesjonsstudiene bør imidlertid inneholde et bredere og prinsipielt viktigere fokus. Hvordan får vi de psykologer og leger vi ønsker oss?

Hvorfor har ennå ikke universitetets profesjonsutdannede psykologer noen plass i primærhelsetjenesten?

Dette er problemstillinger som burde få oppmerksomhet helt opp til regjeringsnivå. Den fremste kampsaken for alle med interesse for profesjonsstudiet i psykologi ved UITØ burde naturligvis være å få utbygd studiet, og økt antallet studieplasser. Det lave antallet studieplasser skaper den knallharde konkurransen om inngang gjennom dette eksklusive "nåløyet". I en slik situasjon er det forståelig at de søkere som ikke er berørt av vedtatte stimuleringsiltak, vil oppfatte opptaket som urettferdig.

Kvotering

Nå viser undersøkelser at fagfolk med nordnorsk bakgrunn, utdannet ved UITØ, i større grad enn fagfolk med sørnorsk bakgrunn blir i Nord-Norge etter endt utdanning. Dette viser at stimuleringsiltak som bidrar til at et høyere antall ungdom med nordnorsk tilhørighet velger utdanning ved UITØ, er med på å oppfylle universitetets hovedintensjon. En intensjon som nettopp var å forsyne landsdelen med fagfolk fra og i landsdelen. Å opprette universitetet var selvsagt første skritt på veien mot denne målsetningen.

Tross gode intensjoner og en bra start, ser vi at eksporten både av ungdom og ferdig utdannede fagfolk fra nord til sør i dag er større enn på lenge. Vi er faktisk inne i en fraflyttingsbølge som vi ikke har sett på flere tiår. Kvoteringa

er derfor viktigere enn noen gang. Man kan selvsagt vurdere den prosentvise fordelingen av studieplasser, men selve prinsippet må nok ligge fast: Vil vi forsyne landsdelen med fagfolk i yrker der det er knapphet, må det fortsatt stimuleres til at nordnorsk ungdom velger denne utdanningen.

Opptakskrav

La oss så se på opptakssystemet for øvrig. Har vi funnet den beste løsningen for å velge hvem som skal få studierett ved profesjonsstudiene? Dette berører både utdanningen av psykologer og leger. Disse to yrkene utgjør det som burde være stammen i den primære helsetjenesten, særlig for styrkingen av det psykiske helsevernet.

Opptaket til profesjonsstudiet i psykologi skjer i dag på grunnlag av et 15 vekttalls introduksjonsstudium.

For å si det slik: that's it! Din reproduksjon på tre eksamensdager er altså det som skal si om DU som person er egnet til dette yrket. Dette burde ikke være det eneste kriteriet for hvem som får bli psykologer. De nevnte to yrkene er yrker med utrolig mye makt i den daglige utøvelse. Knapt noen andre yrker viser møtet mellom makt og avmakt, slik som møtet mellom behandler og klient/pasient gjør. Ingen annen plass er man så "naken" som i det øyeblikket du skal "selge" din lidelse til behandleren. Respekt og forståelse kan i denne sammenheng være avgjørende for pasientens opplevelse av den videre behandlingsprosessen. Hvem som møter deg i den si-

tuasjonen er altså ikke likegyldig. Utvelgelsen til disse nøkkelyrkene burde derfor skje på et langt mer relevant og bredere grunnlag enn det gjør i dag.

Siling

At det faktisk har betydning hvem som utøver enkelte yrker, viser blant annet forsvarrets og politiets utdanninger. Forsvaret investerer store ressurser i personlige analyser gjennom tester, intervju og ikke minst en avgjørende og krevende aspirantperiode, selv til sin grunnleggende befalsutdanning. Man har her utviklet systemer som er kvalitativt gode. Systemer som unngår den subjektivitet man ofte frykter, dersom man utvider vurderingen utover en isolert eksamenskarakter. Det samme gjelder opptaket til politiutdanningen, som inneholder grundige intervjuer og personlighetstester. Dette skjer ut fra en erkjennelse om at disse yrkene er særlig ansvarsfylte.

Hvorfor bruker man ikke lignende kriterier i forhold til medisinerne, og psykologer? Ansvar, og makten er ikke mindre her.

Perspektiver

I en idealisert verden ville psykologene ha vært håndplukkede og mange. – Mange nok til at vi ikke gikk glipp av potensielt dyktig fagpersonell, mange nok til at de kunne bidra i en generell opptrapping av psykiatrien, og flinke nok til å hjelpe mange.

Verden i dag kan skilte med gamle fronter mellom kliniske psykologer og psykiatere, og en kommunehelsetjeneste uten lovfestet psykologstilling. Psykologene synes å være en glemt profesjon i helsevesenet før klinisk spesial-

felt er verifisert. Før psykologens profesjon fra universitetet oppdages og tas på alvor, vil vi trolig ikke få flere studieplasser til Tromsø. Kampen om å få adgang til profesjonsstudiet vil være like negativ og beinhard enn så lenge.

av Leif Christian Johansen

Bor vi kanskje ikke i Tromsø alle sammen?

Som nokså fersk student (høst -98) er det etter hvert en del sider ved studiesituasjonen her til lands som forundrer meg. Jeg skal ikke ta opp alle her men heller komme inn på en sak som har plaget meg litt i det siste. Spørsmålet er hvorfor studenter utenbys fra, meg selv inkludert, ikke melder flytting til Tromsø og tar del i samfunnslivet her som en hvilken som helst annen gruppe borgere av byen. Slik ståa er i dag, gir jo kommunen en god dag i det meste som har med studenter å gjøre, bortsett fra når de klarer å kave til seg noen statlige kroner på det. Samtidig bryr de fleste studentene seg like mye andre veien, bortsett fra en god del hyling og skriking fra de som mener at kommunen opptrer utrolig kynisk og arrogant når den ikke vil gi studentene de samme tilbud som andre innbyggere.

Hadde vi derimot vært formelle Tromsø-beboere hele gjengen, hadde kommunen vært nødt til å ta oss på alvor. For det første på grunn av en rekke lover, regler og forskrifter som pålegger kommunen ansvaret for sine innbyggere. Men for det andre, og antakelig langt viktigere, blir studentene å utgjøre en velgergruppe med potensiale til å bringe et hvilket som helst kommunevalg ut av balanse. Vi kan bli en maktfaktor i lokalpolitikken og dermed muligens få en indirekte innflytelse fullt på høyde med hva vi har gjennom StL og NSU og gud-vet-hva i dag.

Uten at jeg har noen offisiell statistikk å vise til, vil jeg tro at de fleste studenter bor på studiestedet i omtrent 3-6 år før de igjen beveger på

seg. I dette tidsrommet mener jeg at det burde være langt mer naturlig for en borteboende student å engasjere seg i lokalpolitikken på studiestedet enn på hjemplassen, slik tilfellet må bli for de som avgir sin stemme ved kommunevalget til høsten. Dette gjelder i særlig grad de som ikke har planer om å flytte tilbake umiddelbart etter endt studium, slik tilfellet er for meg.

Jeg er selvfølgelig klar over at slik Lånekassa sine regler er i dag, vil det overhodet ikke være økonomisk fordelaktig å melde flytting til Tromsø. Men dette er regler som kan endres nokså ukomplisert, ved for eksempel å likestille borte- og hjemmeboende og ved å beregne reise- og stipend ut fra foreldres bosted.

Uten at jeg vet det sikkert, regner jeg med at en liknende debatt av den jeg nå prøver å få i gang, har rast tidligere, før min karriere som student begynte. Jeg håper derfor med dette å få et opplysende svar fra en eller annen der ute som mener at mitt synspunkt er fullstendig bak mål, og som kan argumentere meg i hjel med sitt syn på saken.

Til slutt vil jeg få uttrykke et vagt håp jeg har om at studenter i lokalpolitikken kunne få opp det samfunnsmessige engasjementet blant oss. Dette er visstnok en av kron-tankene bak lokaldemokratiet. Man kan jo blant annet spørre seg om det hadde tatt kommunestyret i Tromsø 19 år å oppheve ølmonopolet dersom du og jeg og våre forgjengere hadde hatt stemmerett her i byen.

– For bor vi ikke i Tromsø alle sammen?

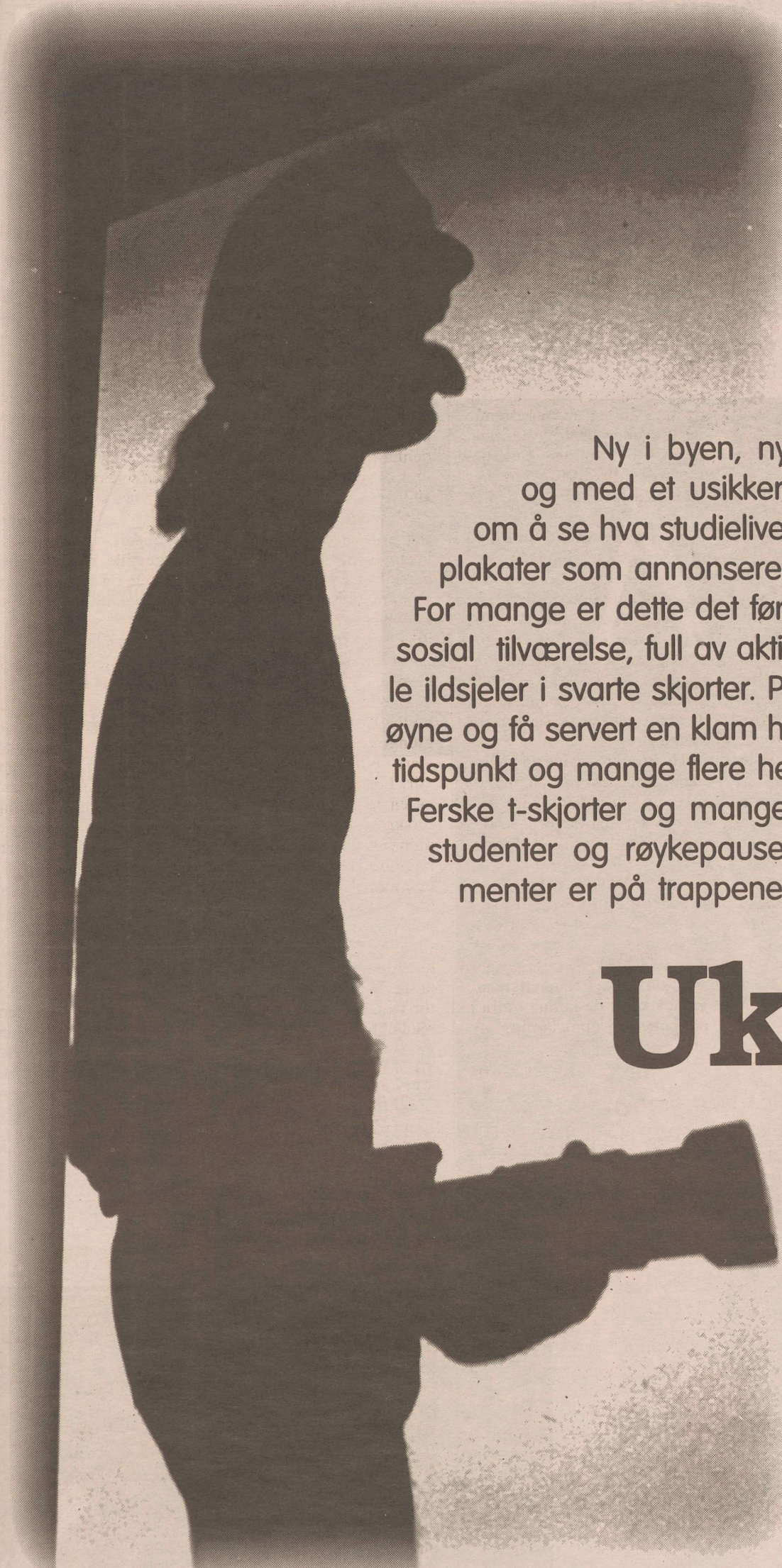
av Marius

DIKT

Ulvene

Det store intet, revolusjon på gang
Grensen er nådd, de gikk
Vi så de sultne horene
Vi drakk med de rasende
Nå, kan snobben kjøpe turistreiser
For nå finnes ikke grensen lenger
Sov søtt, lukk øynene og glem hva du lærte
God natt

Et dikt av Eirik Høgås

Ny i byen, ny som student og med et usikkert brennende ønske om å se hva studielivet kan by på. Mørke blå plakater som annonserer musikk i ukjente lokaler. For mange er dette det første møtet med en sydende sosial tilværelse, full av aktiviteter, arrangement og travle ildsjeler i svarte skjorter. Plutselig å se inn i trette ivrige øyne og få servert en klam hånd og et navn. Så et smil, et tidspunkt og mange flere hender og navn. Ferske t-skjorter og mange oppgaver, hastende medstudenter og røykepauser. En collage av arrangementer er på trappene...

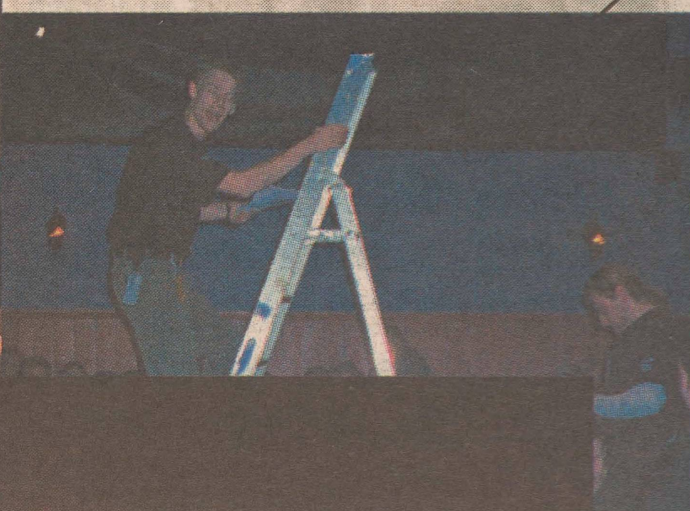
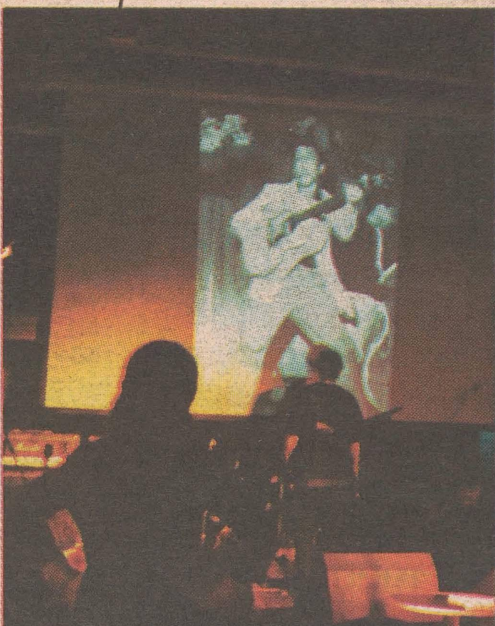
Uka

99

UKA

UKA VAR IKKE BARE FOR DE SOM VILLE HA EN EKSTRA GOD GRUNN, ELLER UNNSKYLDNING FOR Å TA SEG EN ØL. KJETIL ROLLNÆS FIKK FOLK TIL Å LE, UANSETT MENGDEN AV ALKOHOLKONSUM. HAN PRATA OM ELVIS, OG KOM FREM TIL AT HAN FREMDELES LEVER, I ALLE FALL SOM EN INTEGRERT DEL AV ALLE VERDENS KULTURER.

NÅVELL, SÅ VAR DEL VEL IKKE BARE PROFESJONELLE ARTISTER SOM OPPTREDE UNDER UKA. HER ER HELGE PÅ VEI OPP GARDINTRAPPA FOR Å FORTELLE DIKT. HAN GIKK RIMELIG STØDIG, TIL TROSS FOR AT DET VAR GANSKE SENT PÅ NATT, ELLER TIDLIG PÅ MORGENEN.

UTROPIA-REDAKSJONEN LÅNTE UT EN AN SINE HOBBY-PYROMANDER I ANLEDDNING UKA

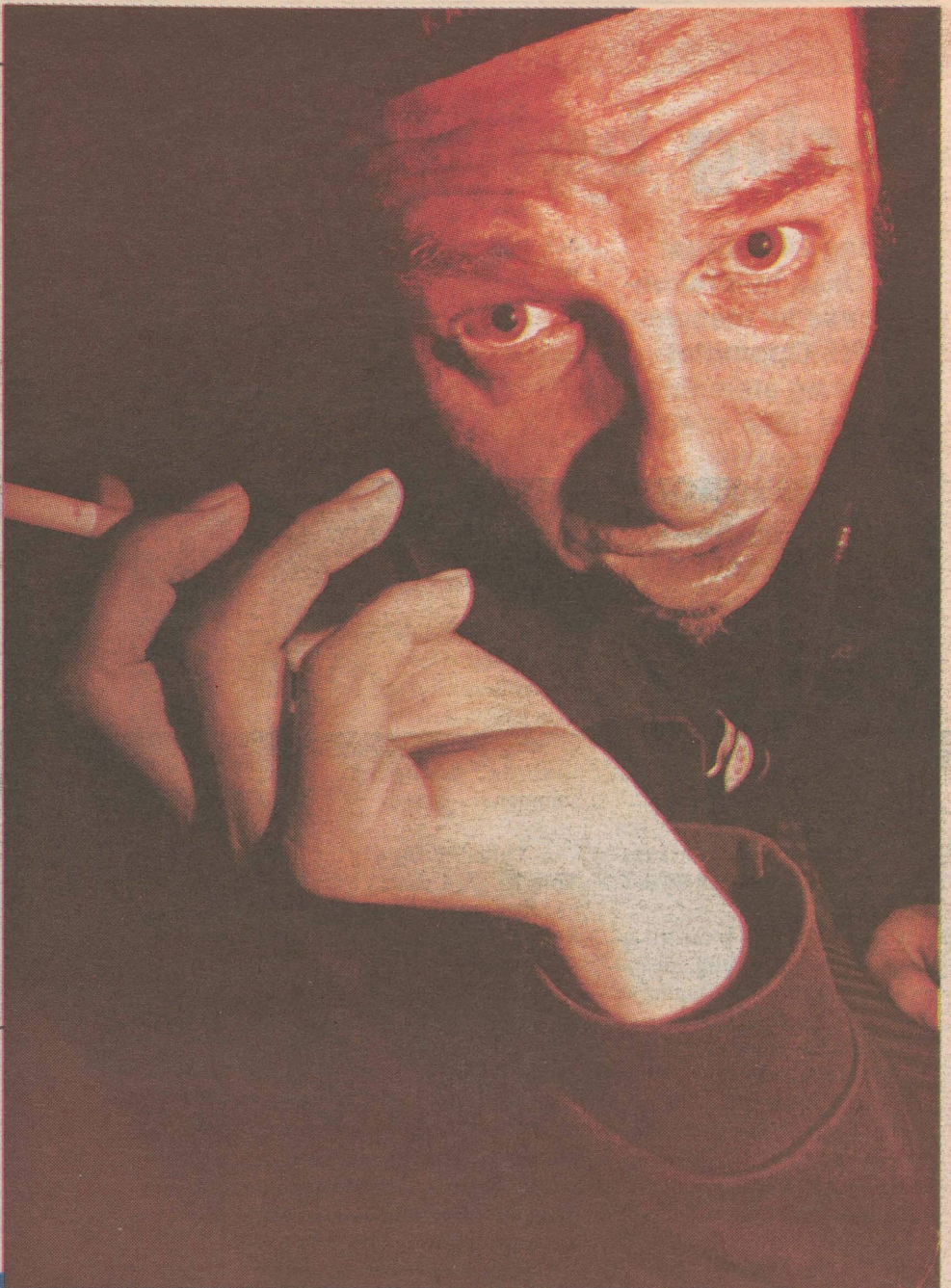
LILLEBJØR
NILSEN SP
GAMMLE SANG
OM IGJEN, OG
HAR JO SIN SJAL
- HAN ER JO SÅ S
VAR KOMMENTAR
FRA EN VENNING
AV M

99

XL-TV TOK VAR KONGENE AV AUD MAX. DE HADDE DE ENESTE SHOWENE SOM BLE UTSOLGT I LØPET AV UKA. MED ANDRE ORD PÅ MOTSATT SIDE AV TABBESKALAEN, SAMMENLIKNET MED FLUX

MEMBER AV MUSIKKREDASKSJONEN MEKTIG IMPONERT OVER D' SOUNDS TREDEN UNDER UKA. HAN MENTE DET EN GOD OPPLEVELSE Å STÅ MED EN KALD ØL, OG NYTE MUSIKKEN PÅ KONSERTEN. FESTEN VARTE FORØVRIG HELE NATTA.

Ærlig buldring

Onsdag 24. februar gikk Ukas buldrekonkurranse av stabelen på NFH. Oppmøtet var bra og stemningen god. Med et stort flertall av gutter, stakk noen av jentene seg fram som svært dyktige. Og som seg hør og bør, vanket en liten premie til alle til slutt.

Marte Bull-Njaa
Cecilie Koph-Berg (foto)

– Det sosiale er noe av det viktigste, forteller Viktoria Hagen Christoffersen, en av deltagerene.

Da det ikke er plass til at alle kan klatre samtidig, ble det en del venting. Deltagerene fulgte med på hverandre og ga tips og råd mens de la planer for å finne den beste veien opp veggen. Praten satt løst, og mange syntes den sosiale rammen rundt idretten og arrangementene er vel så viktig som det å gjøre det bra.

Ærlighet

Reglene var relativt enkle. Deltagerene hadde to timer på å gå de ti rutene som var satt opp. Kom man opp til det avmerkede krysset midt i ruta, fikk man ett poeng – kom man

helt opp, fikk man to. Det vil da si at man her kunne komme opp i maksimum 20 poeng.

– Rutene er lagt opp slik at de skal være morsomme å gå, sier Josefin Johansson, som var med å lage disse. Hun var derfor ikke med å klatre selv.

– Hver rute har en liten nøtt man må knekke. Det skal være nesten umulig å komme opp i 20 poeng. Ideelt sett burde det ikke være mer enn én som klarer dette.

Alle fører sine egne poeng etter hvert. Det er ingen som kontrollerer hverandre, så det hele går på ærlighet. Når tiden er ute, leveres poenglistene inn og poengene telles sammen.

Teknikk og styrke

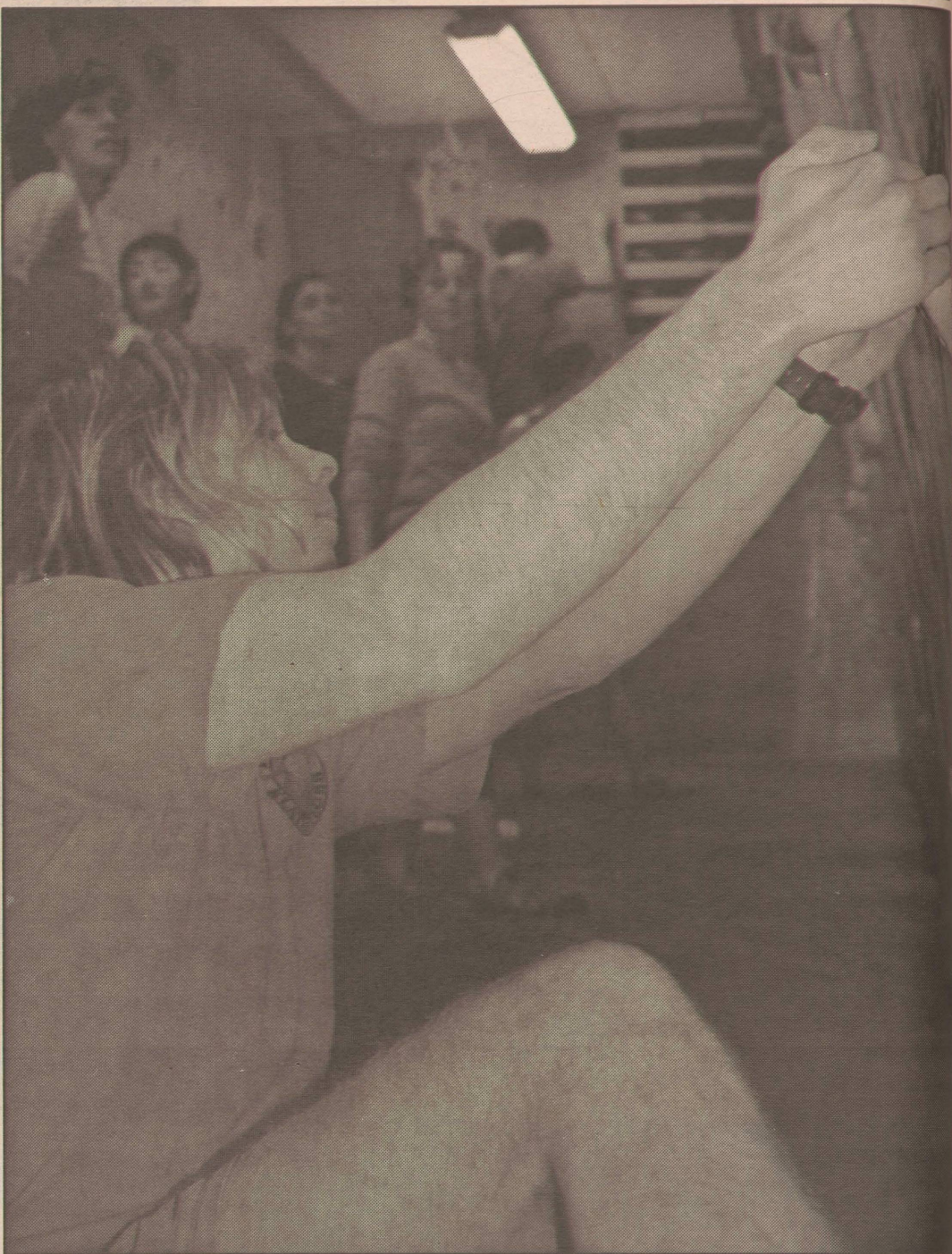
Tom Nygård startet med denne idretten for fem år siden. Selv kaller han seg nybegynner fremdeles.

– Jeg begynte fordi jeg syntes det var moro. Man trenger ikke å ha god kondisjon. Her er det kombinasjonen av teknikk og styrke som betyr mest.

Utropias utsendte ble fascinert av deltagerenes fingerstyrke og utholdenhet der de hang på de fire veggene som var satt opp.

Viktoria synes styrkedelen er vanskeligst. Hun har holdt på i tre år, og dette var hennes første konkurranse.

– Klatring er slitsomt, men det er gøy å gå nye ruter, sier hun.

Oppmøtet var godt på Ukas buldrekonkurranse.

Snøvolleyball:

Utanfor Hovedgården gjekk det føre seg ein ganske bisarr sport tidleg morgon på torsdag.

Marit Ljosne
Cecilie Knoph-Berg (foto)

Likskapen er slåande: Ein er ute i det fri, sol frå blå himmel og mjukt underlag.

Fire lattermilde og godt kledde jenter står klar til å spele snøvolleyball. Dei ledar 2-1 i sett.

”Hoidli addn dåddn obobadiddn daddn svisj” Kampropet motiverer til atter ein omgang med full innsats og mykje latter.

Lill-Hege, Marte, Ellen og Astrid er

godt kjende med volleyballen. Dei er med i TSI, som har lag både i første og andre divisjon.

– Å spele ute i snøen er endå meir utfordrande, også får ein så store lår-muskular, ler Lill-Hege.

Eigentleg skulle desse fire berre vere arrangører for turneringa, men sidan det var så få som hadde meldt seg på, kunne og dei vere med å spele.

– Me har nok ikkje markedsført oss godt nok, sier Marte.

– Dessverre, tenker me, for det såg jammen morosamt ut.

Slik skal det lekes...

Sponsoravtale:

Braathens støtter TSI

TSI har nylig fått en sponsoravtale på 50.000 kroner med Braathens. Dette gir mer penger til undergruppene og indirekte mulighet til å sende flere deltagere til det norske studentmesterskapet (SM) i Trondheim 12. – 14. mars.

Marte Bull-Njaa
André Kvernhaug (foto)

Det var TSI som tok kontakt med Braathens i håp om å få dem som sponsor.

–Vi er svært fornøyd med denne avtalen, sier leder i TSI Pål-Morten Grande, som ønsker å kunne fornye denne kontrakten i årene som kommer.

–Det er fint å se at de viser en slik velvilje til å gi noe til studentene. Slikt er det dessverre lite av her i byen.

Dyrt

TSI er som kjent det største idrettslaget i

Troms fylke. Med sine 1350 medlemmer i 1998 er de faktisk nesten dobbelt så store som TIL.

–Det er dyrt å drive et idrettslag her i Nord-Norge. Vi er dessverre ingen rik klubb slik mange kanskje tror. De 50.000 fra Braathens kommer meget godt med og gir oss mer å fordele til undergruppene.

Fordelingen av pengene

Og det er ikke rent få undergrupper TSI har å prioritere. Over 25 skal holdes gående økonomisk. TSI bedriver så å si det meste innen sport.

Pengene vil gå til blant annet nytt utstyr og det vil kunne holdes flere kurs. Grande har et håp om å arrangere studentmesterskap her i Tromsø når den nye hallen kommer.

Godt representert i SM

TSI vil være godt representert i Trondheim. De sender ned både herre- og damelag i håndball og volleyball. I innebandy stiller de kun med damelag. En klatregjeng fra Kalk og Gummi skal være med nedover samt åtte representanter fra den nyopprettede svømmegruppa. Disse har store forhåpninger om å komme høyt opp på pallen. Det skal også konkurreres i andre grener, her kan nevnes judo, fotball, kajakk og romaskin.

FOTO: METTE STRENGEHAGEN

Anar- kisme og ku- galskap

Siste internasjonale Seminar koblet medisineren Terje Traavik og øko-guruen Sigmund Kvaløy Sætreng. Traavik delte sin frykt for genspleisa mat med en stappfull sal på Mackkjelleren. I 25 minutter beskrev Traavik hvordan forskere som ham selv fullstendig fomler i blinde når de klipper og limer i DNA sekvensen. Ingen av oss vet hva som skjer når spesialister rotter seg sammen for å tukle med frokosten vår. Det som ser sunt ut i dag, dukker opp 20 år senere på kreftstatistikken. Traavik viste til nye forskingsresultater fra England som viser at DNA fra genspleisa mat blir tatt opp gjennom tarmveggen.

Han skilte mellom det han kalte horisontal og vertikal spredning av arvestoffer. Vertikal spredning av arvestoffet er den naturlige spredning av arvestoffet fra foreldre til barn. Horisontal er spredning av arve materialet mellom organismer. For å oppnå horisontal spredning av arvestoff må man ta i bruk genetiske saker som er høyst upålitelige. Hvilke konsekvenser slik spredning har på vår helse eller for økosystemet som helhet vet man ikke i dag, og Traavik mener at man derfor bør begrense bruken av slike teknikker til forskingsøyemed. Sætreng satte det hele i et bredere perspektiv.

Han forklarte hvordan industrisamfunnet øker den globale interaksjonen og forstyrrer balansen i de lokale faunaene ved å introdusere fremmede arter. I god 68-stil forkynte han kapitalismens undergang. Har han rett ender vi alle opp som selvforsynte bønder. Da vet vi i hvertfall hva det er vi spiser, og vi kan ha overoppsyn med gale Dagros og Belgisk Blå.

I dag styres utviklinga av multinasjonale selskaper som kloner hva som helst for profitt. Maten er ikke lenger spiselig og hullet i ozonlaget har hevet solfaktoren fra fem til fem hundre. Er vi på vei mot et økologisk helvete, eller har forskerne vært på seminar med Jehovas vitner?

Sideblikk:

De refuserertes blikk

Da Platon skrev hulelignelsen, kunne han nok ikke i sin vildeste fantasi forestille seg at vi mer enn to tusen år seinere skulle være enda sterkere fastlenket til en verden av normbestemte skyggebilder. Under Uka 99 ble det arrangert en kunstutstilling av og for studentene. Tradisjonen tro måtte små og store kunstverk gjennom et kunstfaglig nåløy. Her skulle kvaliteten sikres. Kvalitet er, med visse unntak, de arbeidene som tilfredsstillter vanens blikk. Det viktige er den rette komposisjonen og fargebalansen, slik vi har lært oss til å se verden opp gjennom historien. På utstillinga havnet derfor først og fremst Platons skyggebilder til allmenn glede og beskuelse. Kunstverker som tilfredsstillter vaner og nor-

mer. Men for å få innblikk i ideenes verden, den egentlige virkeligheten, trenger vi også de refusererte. Historien skapes ikke uten utbrytere. Skal vi gå videre, må også andre tanker og uttrykk få spillerom. Uttrykk som i utgangspunktet muligens virker meningsløse og lite gjennomtenkte, men som likevel kan utfordre omverden til å mane fram bilder fra det ubevisste.

Å bryte vanens blikk krever mot. Forsøket lykkes ikke alltid, men hvem skal avgjøre det? Hele vår kultur trenger å lære å se på nytt. I dag møter de fleste av oss verden med det sløve blikket, blikket som ser ingenting. Å se krever årvåkenhet og interesse. I det vi ser, skapes noe i oss som ikke fantes før. Den som bruker blik-

ket bevisst, forholder seg til en verden i stadig forandring. Et bevisst blikk kan til alt overmål forandre verden. Picasso så Guernica bli bombet. Han malte et bilde som kræsjet med alle tradisjonelle kunstbegreper, men som mer effektivt enn den mest drevne CNN-reporteren evner å formidle krigens grusomheter. Henri Matisse sa at Picasso "hadde mot til å se tingen slik den virkelig er, og ikke slik vi ut fra sløv vanetenkning tror den er." Verden skriker etter flere kunstnere og studenter med det samme motet. All vår aktivitet er bestemt ut fra normer og blinde vaner. Stå på hodet neste gang du lar øynene sveipe over Tromsø en stjerneklar natt. Kanskje finner du løsninga på Kosovokonflikten. Eller du går

I det vi ser, skapes noe i oss som ikke fantes før. Den som bruker blikket bevisst, forholder seg til en verden i stadig forandring.

hjem og tegner nordlyset opp

Egentlig lurer jeg bare på om vi er tjent med kritisk vurdering og utvelgelse når studenter slipper uttrykk for hverandre. Det viktigste må være å vise mangfold av tanker, blikk og verdener som rører seg blant Tromsø-studentene. Skal vi bryte med sløvheden og skape noe nytt, kan ingen i pulser ha enerett på oppmerksomheten. Lenge leve de refusererte.

Mette Strengehaug

Litteraturaften på Skansen:

Romanen styrkes

Fra venstre Tore Renberg, Linn Ullmann, Karl Ove Knausgård diskuterte familieverdier.

Det har blitt sagt at definisjonen på en roman er kunsten å kunne skildre et standard følelsesliv på en enda mer diffus måte enn det ble gjort høsten før. Romanforfatterne Renberg, Knausgård og Ullmann skulle drøftet følelser og forhold mellom familiemedlemmer på litteraturkvelden på Skansen.

Andreas Knudsen og Ragnhild Vik Nilsen (foto)

– Vi kunne ikke avskaffe den og heller ikke leve i den, så hvor står vi i dag? spurte Linn Ullmann om kjernefamilien. Hun påstod, til himlende øyne fra forsamlingens eldre – at vår foreldregenerasjon på 70-tallet hadde som prosjekt å oppløse den daværende kjernefamilien. I dag skal situasjonen være motsatt – når familiever-

dier og det nære og trygge tilmed profileres kommersielt.

Debutromanen *Før du sovner* ble varmt mottatt av kritikkerne i fjor, selv om den ble stemplet som "kvinneroman". Ullmann mente på Skansen at når kvinner skriver om kvinner, kommer kvinneromanstempelet nærmest automatisk. Til sitt forsvar viste hun til at det ikke finnes noen kvinner som er ofre i romanen hennes, og at hun har lekt seg med

kjønnsrollene i fortellingen.

Oppløsning?

Karl Ove Knausgård har skrevet en debutroman som går dypt inn problemene knyttet til kjønns- og familieroller. *Ute av verden* er historien om en 26 år gammel mann som faller for en 13-årig pike han er lærer for. Knausgård hevdet overfor Tromsø-publikum at kjernen i romanen er hovedpersonens forhold til sin far, som er i ferd med miste sin autoritet. Litteraturprofessor Even Arntzen påpekte for publikum at det var et ironisk fellesskap mellom Agnar Mykle og Knausgårds roman.

Oppløsning av autoritet i forhold til roman-genren ble også satt under lupen i diskusjonen. Tore Renberg, som mange har møtt gjennom TV-

programmet "Bokbadet", hevdet at romanen slett ikke er et oppbrukt medium.

– Det er en misforståelse at romanen skades av TV, Internet og andre formidlingskanaler. Folk leser mer romaner nå enn de gjorde for eksempel på 1890-tallet.

Ønsker spektakulær roman

Konferansier Jon Gustavsen rettet hele litteraturkvelden i fokus mot framtid og tusenårsplanen til skifte for litteraturen. – "We know what we are, but we know not what we may become" svarte Tore Renberg og parafraserte Hamlet. På tross av årtusen lang litterær tradisjon vet man ikke om romangenerasjonen fremdeles har det meste til gode.

Flytende Energi

Qi Gong, uttales "sjå gånng", og betyr – oversatt fra kinesisk Qi, hvilket sikter til energi, og Gong som viser til arbeid eller trening.

Stein Kvaal Hageberg holdt tre leksjoner med meditasjonsøvelser under Uka99. Her stiftet man bekjentskap med Bjørne-Qi Gong som tar i bruk andre øvelser enn for eksempel Tiger-Qi Gong. Hageberg viste også en øvelse som ble kalt tranøvelsen der man nærmest fløy i en estetisk nytelse. Qi Gong er det foregående for alt som har med arbeid av kroppslig energi å gjøre innen østlig meditasjon. Tradisjonen med Qi Gong er eldre enn 7000 år gammel, noe man har funnet ut via illustrasjoner på blant annet eldre potteskår. Meditasjonsformen har

vært i kontinuitet de siste ni hundre år. Der er to aspekter ved Qi Gong; internt og eksternt. Internt er Qi Gong trening med Qi Gong-øvelser. Øvelsene beveger chi, eller energien, opp og ned i en persons kropp slik at meridianene åpner seg og skaper større rom som leder til optimal styrke, balanse og god helse. Øvelsene styrker kroppens egen energi og løser opp fysiske og psykiske blokkeringer. Dermed hjelper øvelsene til med å fri kroppen fra kald eller syk energi – Bing Qi. Slik sett tar Qi Gong utgangspunkt i den samme teorien som akupunktur. Det eksterne aspektet av Qi Gong er

når en trent Qi Gong-utøver åpner meridianene med trykkakupunktur og massasje også regulerer klienten ved hjelp av eksternt overføring av chi. Den eksterne chi overføringen har

en lignende avslappende effekt. Qi Gong øvelser kalles også "metabolisme-øvelser", "rensar beinmargen" og "store øvelser". For flere tusen år siden ble disse øvelsene hemmelig-

holdt og kun forbeholdt de innvidde Wu Dang sektmedlemmene og kun delt med folk innenfor familiedynastiene i Kina.

Marianne Søndmør

De strekker seg på gammelt vis

Saabye Christensen og Bergsmo:

I Lars Saabye Christensen og Trym Ivar Bergsmos multimediaforestilling "Den andre siden av blått" møtte vi Lofoten og Vesterålen i tekst og bilder. Det totale fravær av mennesker preget bildene, men de florerte i alle former i den kraftige poesien.

Hjemhørighet

Med "Den andre siden av blått" setter fotografen Trym Ivar Bergsmo og poeten Lars Saabye Christensen hjemhørigheten på en pidestall og lokker tilskueren til å lete etter sitt nærmeste hjemsted. I en pliktfull studenthverdag er "hjem" et mangefasettert uttrykk. Hvor bor jeg, hvor skal jeg, hvor kommer jeg fra. Vi vet ikke om vi skal fortsette å bo her for bestandig, vi har behov for å se oss om. "Hjemme er hvor hjertet er" sier ord-taket, og studenten har spredd hjertet. Når lyriker og fotograf skildrer mitt første hjem med farger jeg ikke ante fantes og ord jeg aldri har hørt, ble jeg tvunget til å våkne på nytt. Se verden for første gang. Uten nedarvede horisonter.

Å grå, grå, har grått

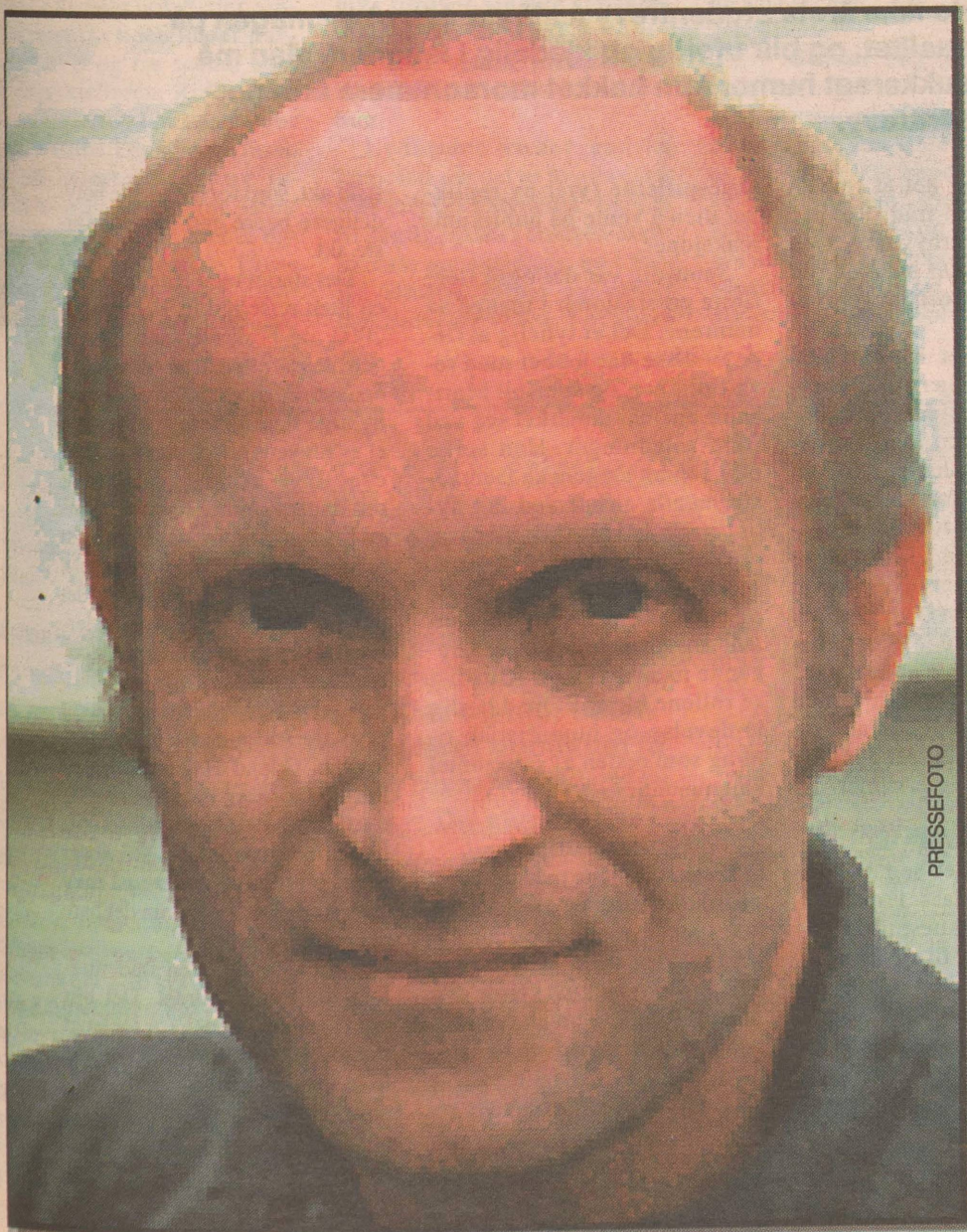
Lars Saabye Christensen kan ord. Han tør ord. Tøyer og bøyer dem, skaper en annen virkelighet. Mens bildene skildrer årets syklus i farger, leser han fra dikt om Andøyas vakre grønne hofter. Han oppfordrer oss til å skifte filter på øynene: "Å grå, grå, har grått. La oss slutte å grå, la oss heller rødme

i natt." Den nattsvarte Hoklandsnyken fyller synsfeltet, jeg har sett den tusen ganger og en natt. Vært livredd den, tatt på den og hørt den. Bergsmo så den. Et utrolig batteri av musikere lydsatte den og fikk den til å skjelve. Trommeslageren sitter barbeint på gulvet, strykerne smiler sterke satsar, organisten åpner rommet mens gitaren masserer tårekanalene. Du kan ikke la være å vente på hjemkomsten, du har reist bort for å kunne komme tilbake.

Intense blokker av stein

Det er synd at salen ikke er mer enn halvfull når "På den andre siden av blått" vises i Tromsø. Kvaliteten i diktene, musikken og bildene er mer enn grunn nok til å sette av en time som denne. Men det er ikke for sent, forestillingen fins heldigvis i bokform. I tillegg ligger øyriker steinfast tilgjengelig, du trenger bare et halvt døgn på hurtigruta for å innfinne deg der. Se det med egne øyne, gjennom egne erfaringer. Er du heldig, vil du aldri bli ferdig med fjellene og havet. Aldri.

Ingrid Hedlund

Lars Saabye Christensen skaper naturintrykk i stilferdig poesi.

En kveld festivalsommer

Etter ti dager med konserter, står *D'sound* med sitt utrolige ensemble av musikere igjen som den største overraskelsen. Bandet skapte stemningen av sommer og musikkfestival i vinterTromsø. Utropia snakket med *D'sound* om en ny låt, turneen og om flere samarbeidsplaner med en engelsk Houseguru.

Knut Erik Evensen
Cecilie Knoph
Berg(foto)

Ny Låt

Etter å ha samarbeidet med mange av de største produsentene og musikere innen nyere dansbare og akustiske sjangre i Norge, ser *D'sound* mot London for å få til et samarbeid med en av de store gurunen innen nyere dansbare sjangre, Alex Beedle fra *Ballistic*

D'sound imponerte

Brothers. Alex Beedle lager også egne remixer, og har prosjekter som *Black Science Orchestra* og jazz orienterte. Han er kjent for å lage genial dansemusikk. Hvis *D'sound* blir å samarbeide med han og med opplevelsen av dem

på konsert i minne, gleder jeg meg til neste møte med *D'sound*.

Når *D'sound* drar til London for å spille noen plasser, skal de og ta opp en ny sang. Denne sangen blir til en film,

vi får vente å se hva det blir.

Turneen

Turneen til *D'sound* går ikke gjennom landet, den hopper fra sted til sted. Den største konserten er den på Rockefeller i Oslo. Sist de spilte

i Oslo var det utsolgt. De bruker ofte flere musikere og dj'er enn når de spilte i Tromsø, de vil snart bruke en elektrisk DJ som er god i scratching. Et annet samarbeidsprosjekt, som vil bli spennende hvis det blir realisert, er mellom *D'sounds* trommeslager Kim, som er regnet for å være Norges beste, og en trommeslager som jobbet med Janet Jackson.

Konserten i Tromsø

D'sound fremførte en blanding av kjente *Spice of Life* og *Beauty is a blessing* sanger, men disse lå bare i grunnen og var en del av en dansetilstelning, med et stort oppsett inkludert DJ, som gjorde at konserten kunne vart hele natta. Kim's trommerytmer er en vidunderlig opplevelse, hans trommebeats kan minne om house og jazz, men de er hans egne. Simone og Jonny hadde god kontakt med publikum og viste et enormt scenisk nærvære. Konserten vil være en av de tingene jeg vil måle senere opplevelser med ("Er det like godt som å stå med en kald øl i hånda på *D'sound* konsert under Uka99?")!

Studentrevyen Flux forebygger ikke

På tross av et svært entusiastisk gjeng klarte ikke årets studentrevy å slå pusten ut av magen på folk. Revyen mangler både sarkasme og aktualitet, og blir ufarlig og kjedelig i lengden. Man må kjenne sitt publikum. Det hjelper ikke med sukkersøt humor kun hakket morsommere enn norsken, dansken og svensken-vitser i en studentrevy.

Per Steinar Moen

Sant skal sies. Studentrevyen kom svært sent i gang med forberedelsene, hadde ikke helt flaks med instruktøren og klarte aldri å få fatt i nok frivillige. Hadde alt dette vært i boks, tror jeg revyen skulle ha klart å levert et mye bedre show.

Først og fremst kunne manusene til numrene blitt gjennomgått. Alt for mange av numrene hadde slette sluttpoeng som bare fikk folk til å trekke oppgitt på skuldrene. I stykket *Kunst?* er et maleri blant annet malt med bæsje til salgs, og sluttpoenget er at en aktuell kunstkjøper karakteriserer kunstverket som et "drittbilde". Et drittpoeng, spør du meg.

Pillemisbruk

Navnet Flux spiller på disse velkjente fluortablettene vi alle sammen stappet i oss som barn med forhåpninger om redusert borteid hos tannlegen. Dessuten betyr flux "det som flyter", og i en slags akade-

misk ånd betyr det at revyen ikke har en rød tråd. Revyen mangler en overbygning, men jeg er ikke sikker på at en rød tråd ville ha gjort revyen bedre.

Pr-opplegget rundt flux-konseptet har vært bra. Flux-tablettene velkjente smilehode fungerer som logo for revyen. Publikum har blitt tilbudt fluortabletter i forkant av forestillingene – selv om det beste denne gangen kanskje ville ha vært en lykkepille. Likevel har publikum sviktet revyen. Selv på premieren var det glissent i salen. Det hadde kanskje vært en bedre idé med forestillinger på Skansen brygge i sentrum i stedet for Aud.max. på universitetet.

Ujevnt

Alle som ønsket seg roller i revyen fikk plass i den 14. manns store skuespillertropen. Dette fører til en del ujevne skuespillerprestasjoner. Det største problemet var en manglende kommunikasjon mellom publikum og de på scenen. Det er stressende, når

skuespillerne fyrer av replikker uten å vente på publikums reaksjoner.

Samtidig var det også flere flotte prestasjoner i mange av numrene. Det er tydelig at flere av disse har jobbet med revy tidligere, og spesielt Mariann Lødemel utmerket seg ved flere anledninger. Hun spilte blant annet en ganske fremadstormende ansatt ved det nypoppstartede Institutt for parapsykologi, en distre, gulrotspisende kafegjest, en prest og en svært voldsom, tyskåttede anstaltsansatt med det klingende navnet Helga. Alle disse rollene ble spilt med herlig innlevelse og humoristisk timing som resten av ensemblet kan misunne.

Orkestertripp

Orkesteret briljerte med sine musikalske krumspring gjennom hele revyen. Spesielt pauseinnslaget med den svært beskrivende tittelen *Orkestertripp* gjorde stor suksess. En flere minutters vanvittig potpurri med verdensrekordtempo i melodiskifer innledet andre akt. En god start på

siste akt, som for øvrig ble betydeligere bedre enn revyens første akt.

Det startet med *Dagen derpå*, en liten reise inn til 1. januar år 2000, og beskriver nettopp dagen derpå etter årtusenets nyttårsfest. Et morsomt stykke med dyktige skuespillere gjør dette til et av revyens høydepunkter. Deretter følger et flott samiskinspirert dansenummer som muligens er litt for lang og muligens litt feilplassert i programmet. Når man først har fått folk til å le, er det liten vist å roe ned slik at lattermusklene rekker å innta hvileposisjonen igjen.

Sagen Sie, bitte! er utvilsomt et av de andre høydepunktene i revyen. Erlend Hagan tar absolutt helt av som en hysterisk og overnervøs deltaker på et selvtilitskurs, og publikum storkoser seg. Følelsen av å være på revy vokser seg fram, selv om det bare er et nummer igjen.

Alt i alt er dette en studentrevy sånn midt på treet. Det blir aldri kjedelig, men det er for langt mellom de helt store latterkulene til at dette kan bli en av de klassiske studentrevyene.

Sister Sinister:

— We feed on people

Under bandmaraton på Skansen Brygge feiet rockebandet bort all motstand og stakk av med førstepris og publikums gunst. Utopia traff Sister Sinister på øvingslokalet.

Andreas Knudsen
(tekst og foto)

Inn vaktmesterens port, gjennom en lys korridor, så en lengre, mørkere og smalere. Innerst i høyskolebygningens kjeller åpner seg et halvlyst, halvt oppvarmet lokale med hissige lyd og godt brukte instrumenter. En svær skikkelse med mørk hatt på hodet snur seg i stolen og gir meg hånden.

Heikki spiller bass og bacer vokalen i Sister Sinister. Han kommer fra Finland og kjenner godt til forrige generasjon Tromsø-band. På scenen i Skansens fjerdeetasje rakk han helt opp i mørket over rampe-lyset, og med skinnbukser, vest og digre bare armer ble oppsynet alt annet enn harmonisk og innbydende. Torstein på gitar kommer heller ikke velberget gjennom svigermors drøm-testen. Gangsterlue og et kynisk konsentrert uttrykk i ansiktet jager bort både jus-studiner og deres mødre. Men i øvingslokalet trer musikerne fram i menneskeskikkelse, med både glimt i øyet og norsk språk. – Heikki riktignok med aksent.

Fullstendig dynamikk

Mange kjenner nok Sister Sinister best fra tiden under navnet Plan B og fra scener som Middagskjelleren, Riddu Riddu og Meieriet. I oktober i fjor gikk vokalist Trine Søndvinsen og ble avløst av Solveig Jacobsen, som nå står for stemmepraktiken i bandet. Det er også hun som skriver de fleste tekstene. Sangen *Nerve* gir inntrykk av akkurat det den inne-

holder: aggresjon og fortvilelse.

Solveig forteller at låtene til Sister Sinister ofte er bygget på den gnagende følelsen av uvirkelighet – en følelse som meldte seg kraftig da bandet stod på scenen under bandmaraton. Bassisten Heikki legger ikke skjul på at tekstene i musikken skal kunne skrives ut med tydelig aksent, slik at ingen ord går hus forbi lytteren. Allikevel er musikken alt annet enn monotont høylytt. Mellom harde partier kan det bli helt stille, som i påvente av knappenålens fall. Spesielt fikk vi høre det intensive i moduleringsene under coverlåten *Make my stand*, som ble avløst av beskjedne gitarakkorder, før det igjen brakket løs med en modulering, harde riff og skrikende vokal.

Intim enhet

Femmanns-bandet har ingen forbilder i musikkverdenen, og vage assosiasjoner til Midnight Oil forblir illusjoner uten rot i virkeligheten. Gitaristen Torstein konstaterer raskt at "vi driver ikke med epigoneri eller sammenlikning med andre band". Med anerkjennende nikk tilføyer Solveig at bandet må være en intim enhet.

– Det virker forstyrrende med fremmede elementer, sier hun.

Lydbildet virker ganske komplett når det er to gitarister som utfyller hverandre. Bård er til daglig rektor i Lyngen kommunale musikk-skole, og i Sister Sinister følger og støtter han Solveigs vokal. I et annet

Sister Sinister knuste tolv andre band under maratonkonsert på Skansen

frekvensområde finner vi gitaren til Torstein, som gjerne fyller ut og anbefaler låten med solospill. De andre i bandet skyter inn at han aldri har spilt samme gitarsolo to ganger.

– Improviserer dere ofte foran publikum?

– Ja, men bare med selve uttrykket. Alle låtene er nøye planlagt og innøvd før vi kommer på scenen.

Skiller seg ut

Selv om oppsynet er ganske nifst, kommer det fram at Sister Sinister ikke kan klare seg uten et publikum. Da bandet stakk av med premien, som var et 2000 kroners gavekort på Ivar's Musikk, så vi lykelige smil på scenen, om enn ikke fullstendig uten promille. Solveig for-

klarer til Utopia at en sender uten mottaker er triste greier. De fem er skjønt enig om at tilfredsstillelsen er stor når de får vise fram det de har laget.

– Hvorfor var det dere som vant bandmaraton?

– Folk kikka på at musikken skilte seg ut. Trommisen Lars mener at det var byens beste vokalist som gjorde susen, men Heikki tar en seriøs tone og sier at Sister Sinister fikk det bra til og klarte å holde et intensivt løp gjennom oppvisningen.

Under låtene så det ut til at musikerne hadde tett kontakt, men Torstein er ikke glad i for mye kommunikasjon på scenen. For at en konsert skal bli best mulig, ser han helst at kommunikasjon ikke er nødvendig. Det hele skal være så gjennom-

arbeidet at det ikke oppstår problemer underveis som må løses på musikkens bekostning.

Ingen kranbler

Her skulle det være duket for store ambisjoner, men de er det fem versjoner av. Heikki har spilt lengst og er så fornøyd at han ikke trenger noe stort. Solveig, som er filosofistudent og lever på lån, har tro på noe stort med musikken. Lars sier at målet må være å kunne leve av musikken.

Sprikende tanker til tross – jeg merker ingen dårlige vibes.

– Vi har begynt å se når kranblene kommer, så unngår vi dem, forklarer Torstein.

Til slutt: **Sinister** a illevarslende, ond

Jeftas datter med Alfheimteateret:

Det bisarre offeret

Alfheimteateret har hentet manus fra Bibelen, og skildrer Jefta, den modige krigeren og hans seire, men også hans store offer og tap; datteren. I Rådstua lot det unge teateret publikum få en skremmende, voldsom og bisarr opplevelse av en av livets harde realiteter: Du skal holde det du lover.

Bibelens Jefta lovt Gud å ofre den første som kom ut av huset hans når han kom hjem fra slagmarken. Til gjengjeld skulle han vinne krigen.

Etter kampen kommer datteren mot ham, lykkelig uvitende om farens skrekk – om at hun ikke får bli en moden kvinne; hun skal ofres. Alf-

heimteateret spiller knakende godt om ensomhet, svik og begjær. De tar opp konflikten mellom plikt og ansvar, de roper ut en bønn om at vi ikke gir løfter som vi ikke aner konsekvensene av.

Ung frihet

På en frisk måte griper skue-

spillerne tak i skjebnens ubegripelige makt. Jefta, I Tord Nygreens skikkelse, kunne ikke velge hvem han skulle ofre for å vinne krigen. Marianne Langø spilte den tapre datteren som ikke hadde noe valg, livet ville at hun skulle komme faren i møte. Når hun velger å ta med seg venninnene ut i fjellet for å holde gravøl over sitt uferdige liv, velger hun å skjule sannheten for dem. Ingen vet at hun bærer verdens største sorg; noen har valgt hennes endelikt. Nettopp valget preger historien, tusen takk til Alfheimteateret som turde å velge den sterke fortellingen i en samtid full av tomme illusjoner.

Fristelser

At Jefta angrer på løftet han gav, ligger i dagen. Datterens sorg er derimot godt skjult. En gripende seanse finner sted når Elisabet Aase skildrer den indre smerten i Jeftas datter. Krigerdatteren deles i to, det ytre er kjølig, det indre koker. Bak, foran og ved siden av det taust lidende offeret danser tankene i ville rykk og med såre kast. Hun kan ikke la seg friste til å tvinge faren til å gjøre om på løftet, hun er en brikke i skjebnens store spill.

Moden framførelse

Når et så til de grader samspilt ensemble som Alfheimteateret

spiller, er du nødt til å juble over hver eneste scene. Ungdommene har helt forskjellig bakgrunn, men på scenegulvet er studenten, den arbeidsledige og den yrkesaktive en kropp. En levende kropp. Som gir Gud ropert, som gir tilskueren lyst til å gråte og le, Alfheimteateret går slett ikke av veien for å slippe en fjert! På bare føtter tramper danserne hemningsløst, med rene stemmer skildrer koret Thomas Kingos "Sorr og Glæde de vandre tilhaabe, Lykke og Ulykke de ganger på Rad."

"Jeftas datter" lovt dramatik, og det fikk vi i tusenfold.

Ingrid Hedlund

"Jeftas datter" lovt dramatik, og det fikk vi i tusenfold.

Gjensyn med Madrugada

Etter å ha blitt skrytt opp i skyene hva enn de gjorde var det store forventninger til gjensynet med heltene fra Stokmarknes. Og forventningene skulle vise seg å ikke være overdrevet, bare for å ha det overstått; denne konserten er kanskje den beste undertegnede noen gang har vært med på.

At et band som Madrugada skulle oppleve slik fenomenal suksess uten engang å ha en plate ute, er ikke bare uten sidestykke, men også høyst fortjent. Musikken til Madrugada er vanskelig, om ikke umulig å sette i bås. Det nærmeste en kommer er en slags roots-basert melankolsk rock. (Selv skyr Madrugada country begrepet som pesten). Musikalske referanser inkluderer eminente navn som *Midnight Choir*, slemme *Chris Isaak'er* og *Tindersticks* for å nevne noen. Muligens er det like greit å ty til fargekartet, da denne musikk like godt kan beskrives som "blå". Noe også navnet Madrugada spiller på; av spansk, den blå time, timen før sol-oppgang.

Konserten startet rolig, med sanger som *Strange Color Blue* samt en del låter som kommer på Ep'en *New Depression* (utgis 8. Mars). Etter denne rolige perioden, erklærte vokalist Høyem tid for "rockehelvete", hvorpå det følgelig tok av, også blant publikum. Sceneshowet til Madrugada var nokså introvert, de rørte ikke fryktelig mye på seg i løpet av den første perioden. Faktisk var det en god del tilhørere som satt og lyttet. Etter hvert som musikken hardnet til ble hele lokalet energisk og en kan konstatere at det som helhet fungerte ganske utmerket. Undertegnede personlige høydepunkt, må nok sies å være *Highway 2.000.000* fra Ep'en og *coverlåta Goo Goo Muck* av *The Cramps*. Et annet lyspunkt var forøvrig at vi slapp det irriterende avbruddet mellom hoved- og ekstralåtene, da bandet fant ut at de rett og slett ikke klarte (hadde lyst til?) å bane seg vei ut gjennom mengden av folk framfor scenen.

Skal en derimot nevne noen småting som tangerer kritikk, så må det være at det relativt store antall tilhørere fikk det til å bli til tider litt vel intimt på Blårock, samt at de fleste låtene hadde noe lav "gjenkjennelses"-faktor, et inntrykk som ble forsterket da låtene på Ep'en vakte adskillig mer liv i publikum, enn de ukjente "utgitte". Som vokalist Høyem sa det; de kommer tilbake til høsten, når de har noe å fare med (dvs. et album). Vi gleder oss til det og avrunder med kloke ord fra lysmannen; dette var det tøffeste en kan oppleve med klærne på.

Thomas Johansen

Dryppende kvinnemystikk

I påvente av sommerens kvinnekongress vil vi trykke en serie bokanmeldelser av kvinnelig litteratur. Først ut er Sissel Lies "Granateple". La deg bli dratt inn i Sissel Lies eventyrverden og bli kjent med de mytiske vesnene i ditt eget indre!

"Granateple" er bygget opp rundt tre venninner som møtes på kafe med ujevne mellomrom. Melanie er fortelleren i historien. Hun skriver ned hva som skjer mellom de tre kvinnene, og beskriver både seg selv og de to andre. De er alle betatt av den samme mannen, og historien snor seg smidig rundt ham. Ikke minst blir han utgangspunkt for betraktninger omkring begrepet *kvinne* og *kvinnelig*, og hva det vil si å være kvinne.

De tilhører alle tre en generasjon som ble opplært til å se på sin kvinnelighet som noe ekkelt. Dea har brutt med dette og fremstår som frodig og flammende, mens Birgitte har et forknnytt forhold til seksualiteten og sin egen kropp. Melanie dras i begge retninger. Hun forteller bilder fra oppveksten, om moren som var mest opptatt av sin nye mann, om stefaren som ble seksuelt tiltrukket av Melanie og om bildet av kvinnen med maske som holder et dryppende, overmodent granateple i hånden.

Språket er frodig og dryppen-

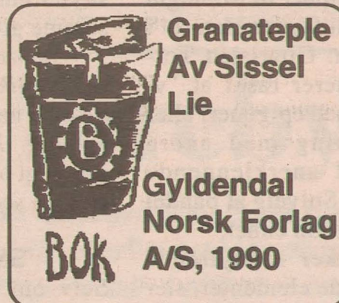
Sissel Lie har skrevet en fantasifull roman om kvinner og kropp.

de fullt av mytiske bilder. Blant annet fortelles eventyret om Melusine som hver lørdag fikk skjelldekket, buktende kropp. Derfor tilbrakte hun hele dagen i badestampen. Fyrsten hun var gift med lurte til slutt på hva hun gjorde der så lenge, og han kikket gjennom nøkkelhullet. Da fløy Melusine ut gjennom vinduet og ble drage for alltid. Senere

kom hun bare tilbake for å varsle undergang og død. Melanie sel blir aldri kvitt uhyggen i historien, og ser kvinneligheten som en drage som spruter ild og flyr så vei hvis noen kommer for nær.

"Granateple" er en fascinerende bok. Du kan skrape bort lag på lag av bilder, symboler og fortellinger. Likevel klarer Lie å knytte dette til vår tid. Til tross for sine 154 sider er boka mer innholdstett enn en annen roman på tuse sider. Sissel Lie innvier oss i sin egen mytiske verden og gir deg mye å tenke over. I tillegg er boka perfekt komponert og glitrende fortellertalent. Les den! Gjett flere ganger!

Ragnhild Vik Nilsson

kikket gjennom nøkkelhullet. Da fløy Melusine ut gjennom vinduet og ble drage for alltid. Senere

Elementær evolusjon

Ting kommer ikke alltid av seg selv, enkelte ganger følger de hverandre, andre ganger kreves det dynamitt. I Tromsø har tilsynelatende utelivet valgt å legge vekk dynamitten.

Det er en stund siden det ble sprenget frem ny grunn. Det kreves ikke noen revolusjon, men en scene hvor prosjekter og ideer kan strømme litt friere. En klubb hvor enkelte glemte - Elementer kan vise seg frem. Ting kommer ikke alltid av seg selv, enkelte ganger følger de hverandre, andre ganger kreves det dynamitt. I Tromsø har tilsynelatende utelivet valgt å legge vekk dynamitten. Det er en stund siden det ble sprenget frem ny grunn. Det kreves ikke noen revolusjon, men en scene hvor prosjekter og ideer kan strømme litt friere. En klubb hvor enkelte glemte - Elementer kan vise seg frem.

Nå finnes det en klubb i Tromsø. Enkelte ganger vrenger den av seg toner fra den blåeste jazzhimmel. Kanskje er det tid for se på villskapen.

Når Jazzklubben putter opp Element med venn på en sjelden

reise nord for polarsirkelen bør flere enn klubbens mer etablerte medlemmer finne veien. For det første har det siste tiåret vrent og filleristet jazzzen, fusjoner som acid-jazz, trip-hop og ambient har skapt ny suppe på gamle røtter. For det andre er det kort vei fra Teaterkafèen til subsirkus, kort vei til å flerre av seg et innestengt riff. For det tredje har nettopp dette elementet hele Norges musikkpresse i sin svale buk, ung og gammel, hip og hinsides.

Element er et band viss talenter har flimret frem og tilbake på den blå jazzhimmelen de siste tre årene. Bestående av en raffineret elite snaueskaller rundt et piano, en bass, en liten dæsj blåsbart materiale og et vispende vilttert trommesett befinner Element seg i et landskap der jazzens røtter gir næring til et viltvoksende tre. På deres nylig utgitte plate "Shaman" kan det virke som om de

har slått seg ned under et Jade-tre. Østlige referanser flyter inn over hardtslående improvisasjoner. Men hvor improvisasjonene spinner ut fra er ikke lenger like tydelig. Element utmerket seg ved å velge konservativt. Der den norske samtidsjazzzen famlet med alt annet enn jazz, henter Element opp toner fra John Coltrane og mørke, røykfylte amerikanske buler. Det finnes fortsatt et skarpt tilsig av røyk, bebop og undergrunn, men luften virker renere og mer særpregt enn tidligere. Element kvester all poding av stammen og vokser videre inn i sitt eget himmelrike. Det kalles utvikling.

Lørdag besøkte denne nyere kloningen på den viltvoksende norske jazzbjørka Teaterkafèen. Det påstås ikke at de fyrte i gang et vilt show. Fyrverkeri, bomber og granater var utelatt, men de brygger

på en finslipen dynamitt disse fire sortkledde herrere. Denne kvelden hadde de med seg den distingverte herremannen Iain Ballamy, noe som førte det hele over i en noe tilbakelent affære. Gamle legender som Simon & Garfunkel og Frank Sinatra ble ikke unnlatt. I rykk og napp, til tider virket det ikke som det helt hang på greip, vispet Paal Nilssen-Love opp med sin emminen-

te traktering av perkusjon. Bestemt og dressert gjennomførte de fire en konsert hvor de antydde at det er langt mellom himmel og undergrunn, og at deres musikk passer best et av disse stedene, ikke midt i mellom.

Element's "Shaman" utgis av BBE records og distribueres av musikkoperatørene.

Svensk avslutning

Når *Soundtrack of our lives* gikk på scenen, trengte Uka99 en verdig avslutning, og det fikk de. Publikum våknet til live, folk hoppet og poget foran scenen - et sjeldent syn på konserter i byen. Dette var et resultat av bandets utstråling som kan måle seg med de største: slik skal Rock'roll være. Tromsø publikum er for redde til å gå på konserter, trippel konserten til Uka99 med *Soundtrack of our lives*, Unni Wilhelmsen og *Poor Rich Ones* ville ikke vært en avslutningsfest hvis det ikke var for at svenskene viste seg å være så tøffe.

Perplexum Mobile/Paradoxal ambivalence:

Lyd, filosofi og okkultisme

– Jeg skulle inn på kjøkkenet på Maurtua Barnehage og hente kaffe. Humminga fra oppvaskmaskina og dryppelydene fra krana var i forandring og ikke rytmiske. Allikevel var det et samspill mellom dem.

Andreas Knudsen
Vegard Bønes (foto)

Musikken er sjøutforskning – noen ganger en renselsesprosess. Demonene blir drevet ut og fanget i lyden. Det vanskelige er å høre på musikken etterpå og møte seg selv i lydbildet.

– Iblant er musikken helt fremmed for meg fordi det er en annen bevissthetstilstand.

Ronny sier det er både destruktive og konstruktive muligheter i det å skape musikk. Musikken vil få frem det som normalt speres av omgivelsene og samfunnet. Den kreative prosessen fra tilfeldige lyder til et konsept av klanger og rytmer er en sikkerhetsventil for det konstruktive.

Panu har i tillegg et litt annet prosjekt på gang.

– Min far var finsk visesanger. Jeg vil finne ut hvordan jeg kan strukturere musikken hans på nytt. Med essensen fra hans musikk skal vi skape vårt eget uttrykk.

Panu mener at forskjellig utgangspunkt tjener til felles inspirasjon. Panu har flyttet mellom Alta, Oslo, Ringebu, Finland og Tromsø, og han har struktur og orden, ifølge Ronny, som sier at han selv er motsatt. Han kommer fra Vengsøy vest for Tromsø og lager kaotiske lydbilder med psykedelsk tema.

Hodet på båndet

Demoen vi fikk høre fra Ronny og Panu er alt annet enn katalogiserbar. Fjerne, østlige mannsstemmer blandes med sekvenser av syntetisk takt og dystre underliggende klangfarger. Ustrukturerede rytmer legges over en bærende takt, gjerne 3/5, noe som gir et paradoksal uttrykk. Opptak av tekstbiter genereres rett inn i lydbildet og gjør

Ronny (t.v.) og Panu (t.h) har gjort kaos til musikk.

det hele enda mer uforståelig, selv om man kan oppfatte de fleste ordene.

– Er det mye aggresjon i musikken deres?

– På en måte. Noen ganger når jeg ser på TV og blir provosert, setter jeg på båndet og skriker inn lydopptak. Slik ødelegger jeg ingenting, svarer Ronny.

Selv om lydene er gjennomtenkte, prøver han å finne ut hvordan musikken skapes. Panu har andre måter å få ut aggresjonen på, som maling, fotografi og tegning. For Ronny er det som om en annen enn han selv tar over og skaper musikken.

– Dette er noe jeg holder på å finne ut av. Jeg legger hodet mitt på båndet, derfor virker det kaotisk for andre.

kuttopp*.* (BlandingsMisBrUK)

– Hvorfor fant dere sammen i musikk?

– Jeg ble imponert over Panus dyrelyder, svarer Ronny. Panu kan forklare:

– Da jeg var liten, var jeg veldig fascinert av at indianerne kunne etterlikne dyr. Vi hadde en klubb i Finland som het "kommando skorpion" der vi var indianere som måtte lage dyrelyder for å få kontakt med hverandre.

Panu faller ut og begynner å synge fra "dyrene i Afrika", og svaret er avgitt.

Instrumentene som har vært brukt, omfatter syntheser, klang- og effektbokser og et Portastudio, men også lekegitarer, poser med leketøy og forskjellige kroppslyder. Det ferdige produktet virker allikevel grundig bearbeidet og tilpasset.

– Hvor har dere hentet inspirasjon fra?

– Mye kommer fra naturen. Alt vi kommer over, egentlig – som Stockhausen eller Arne Nordheim. Ronny og Panu har også filosofi, okkultisme, litteratur og religion som inspirasjonskilder.

Musikk er ikke bare lyd, men også alt det andre, ifølge Panu.

Titler som EdO-Tripp part 3, 4th of July og Kuttopp/*.* (Blandings-MisBrUK) henpeiler ikke akkurat på liste-opp heller.

Kaos og rytme

Planene for to-mannsbandet er foreløpig sprikende. Ronny har planer om å gi ut en single med en enkelt låt, mens Panu vil gi ut en EP-platte. Det finnes imidlertid ikke mange likesinnede i musikk-miljøet i Tromsø, og Panu og Ronny må konkurrere med langt mer publikumsvennlige musikkgenrer i byen.

– De fleste bruker ferdig materiale og tjener masse spenn, sier Panu, som får tilføyet at kommersielle musikere ikke legger seg selv i det de lager – derfor blir lidenskap og dedikasjon blir utelukket.

Ronny snakker mye om kaos og system, harmoni og disharmoni når han forklarer musikkprosessen. I EdOTrip-låtene kan disse motsetningene høres.

– EdOTrip var opprinnelig en rytmisk greie med repetitive rytmer. Deretter utviklet det seg mer hverdagslig. Panu hadde et rytmisk bilde, og jeg dro det meste mot kaos. Etter hvert passet bildene sammen, og vi fikk til en sammensmelting av kaos og rytme.

– EdOTrip var opprinnelig en rytmisk greie med repetitive rytmer. Deretter utviklet det seg mer hverdagslig. Panu hadde et rytmisk bilde, og jeg dro det meste mot kaos. Etter hvert passet bildene sammen, og vi fikk til en sammensmelting av kaos og rytme.

Radio er best på Aud.max.

Det måtte radiokjendiser til for at Uka99-arrangørene kunne skryte på seg fullt hus. Folka fra XLTV; Espen, Atle, Kristopher og Johan, akkompagnert av up-and-coming-bandet Explicit lyrics, tok munnen full og spyttet ut alt de hadde av showegenskaper.

Per Steinar Moen
André Kvernhaug (foto)

Og det var strålende og hemningsløs festlig. Kristopher spydde og spydde i forsøk på å drikke fisk. Espen sang om pølsa til Hans-Wilhelm Steinfeld, Johan gressklippet grønnsaker ut over publikum og Atle blåste seg opp til en negerball.

Hvis ikke dette er humor, kan du bare gå å fortsette å samle på frimerker. Eller fortsette å være jente. Fordi jentene rista på stort sett bare på hodet mens gutta rista på alt annet enn hodet. Dette var guttas kveld.

Lurt dem alle sammen

– Vi har lurt dem alle sammen! sier Espen Thoresen til Utopia etter at vi avslører at XLTV-showet deres var den eneste utsolgte forestillingen under

Uka99. Bel Canto, Jokke, Lillebjørn Nilssen og Unni Wilhelmsen klarte ikke å samle like mange studenter som XLTV.

Selv er Thoresen overrasket over at han nå er i samme divisjon som landets beste musikere. For lenge siden, kanskje tidlig på 90-tallet, var det utenkelig med radiokjendiser. Radioen mistet sin evne til å gro fram kjendiser etter at Erik Bye dro til med uforglemmelige "la skipsklokka slå, ding ding". Av samme grunn så man ikke noe behov for å dyrke fram flere.

Inntil nylig. Og nå trekker Espen og kompani fulle hus over hele landet.

– Vi sitter bare på hotellrommene våre og ler av det hele. Vi er drittdyre, men likevel vil folk ha oss, sier Thoresen.

Formålsløs

Espen Thoresen benekter på det sterkeste at de står bak en ny paradigme

innenfor humor. Han mener hele diskusjonen er tulle, og skapt av media i Akersgata.

– XL er ikke noe nytt innenfor humor. Det finnes minst 100.000 forskjellige typer humor, og vi gjør bare som vi har gjort hele tiden. Forskjellen nå er at plutselig skal alle ha tak i oss, sier radiokongen.

"Formålsløs humor" forklarer han om XLTV. For det er stort sett på radio at han hetser rotterunkende FrP-byråds kandidater og det som enda verre er. På TV og scenen er det Kristopher som tar showet.

Er det mulig å drikke rå fisk? Selvsagt! Finn fram en kjøkkenmaskin, bland fisken sammen med en halv liter øl, og drikk til du spytt ut over publikum på den første raden. Strålende, bokstavelig talt.

Espen Thoresen er overrasket over suksessen han har for tiden, og koser seg i samme divisjon med popstjerner.

En drikk for gudene

Det er nok å velge av når man skal smak vin

Det gikk mye vin under vinsmakingsseminaret under uka

Tanken trenger vin som kroppen trenger vann, sa en gang en klok mann. Bra for helsen er det også skal vi tro "moderne" legevitenenskap. Med andre ord, du har nok av gode grunner for å ta deg et glass i ny og ned. Som kjent er øl kun bra for håret, og da helst til utvortes bruk.

Opprinnelse

Betegnelsen vin kommer fra det latinske ordet Vinum. Ingen kan i dag verken si hvor og når det ble laget vin første gang, eller hvor og når Vitis vinifera, vinplanten som er en forutsetning for det meste av vinproduksjonen, først ble dyrket. De fleste mener det hele startet i Lilleasia, dagens Tyrkia, ca 6000 år før Kristus.

Russiske arkeologer er imidlertid kommet frem til at det kan ha blitt laget vin i Russland, kanskje også i Georgia, så tidlig som 8000 år før Kristus. Denne teorien er basert på funn av store mengder druesteiner som kan stamme fra vinlegging.

Kunsten å lage vin oppstod sannsynligvis ved en tilfældighet (det er som kjent ikke alle forunt å lage vin av vann). Som regel sitter det gjæringsopp uten på druene og alkoholgjæringen begynner av seg selv når gjæringsopp kommer i kontakt med druesaften. For at det skal bli en god vin må druen ha akkurat riktig sukkerinnhold når den trækkes. Den første primitive vinen kan ha oppstått ved at innhøstede druer ble glemt og gikk i forråtnelse, slik at skallene sprakk og gjæringen kom i gang. Det kan også hende at utvunnet saft har begynt å gjære.

Vekst og blomstring

Det er vanskelig å si om den første vinen falt i smak hos folk. Virkningen ble i allefall registrert som en ny opplevelse. I de fleste kulturer har rusen blitt sett på som en åndelig kontakt med gudene. Vindriking har derfor ofte skjedd i religiøs sammenheng.

I Det gamle testament blir vin nevnt flere steder. Noe av det første Noah skal ha gjort etter at vannet sank var å plante en vinmark. I følge moderne vitenskap i nærheten av Jerevan i Kaukasus.

I Lilleasia var det folkegruppen langs svartehavskysten som var først ute med vindyrking. Historien forteller at fønikerne på sine reiser spredde kunnskapen til andre folkegrupper, blant annet til kypriotene og kartagerne.

Også egypterne skal ha dyrket vin på denne tiden. I Tut-

Ankh-Ammons grav ble det funnet så mange som 40 vinkrukker. Etter hvert som behovet for vin økte begynte Egypt å importere store mengder fra Hellas, Fønikia og Syria. den internasjonale vinhandelen var et faktum.

I tiden fra ca 2000 før Kristus og frem til Kristi fødsel blomstret vinkulturen i hele Østen. Da Israels folk kom tilbake fra Egypt ca 1200 før Kristus hadde de med seg kunsten å lage vin.

Vin i Vikingtiden

Vinens eldre historie i Norge er preget av stor usikkerhet, men det er ikke tvil om at det kom hit allerede i vikingtiden. Det er dristig å kalle Odin for en vinkud, men det er et faktum at han ernærte seg utelukkende på vin.

I Tjølling i Vestfold gravet fra det 9. og 10. århundre er det funnet keramikkbiter fra tinnfollerte kar. Slike kar ble gjerne brukt til vinbeholdere, så kanskje var vestfoldingene de første vindrikkere i Norge.

Det er i allefall ingen tvil om at vikingene forsynte seg grovt av drikkevarer når de var på tokt. Deres vintørst var beryktet og de la gjerne turen om vindistrikten når høsten nærmet seg. Bøndene i Loireområdet reddet gang på gang livet ved å overlate innholdet i vinkjellere til vikingene. Vin var også en hyppig og mye brukt gave fra utenlandske konger til norske høvdingar.

Altervin og saganatt

Med kristendommen kom også behovet for altervin og grunnlaget for import var lagt. Vin var vanskelig tilgjengelig dyrt og hørte derfor overklassen til. I Sverres saga står det imidlertid at tyskerne førte så mye vin til Bergen at drikken ble billigere enn øl. Dette hørte nok til sjeldenhetene for det var stadig knapphet til og med på altervin.

Under vigslingen av Håkon Håkonsson i 1247 ble det drukket vin under det store festmåltidet. En av gjestene uttalte i den sammenheng at han fikk "alle gode ting, slike som er bedre å ha enn å savne".

Bergen var i store deler av middelalderen den viktigste inn-

Det er i allefall ingen tvil om at vikingene forsynte seg grovt av drikkevarene når de var på tokt. Deres vintørst var beryktet og de la gjerne turen om vindistriktene når høsten nærmet seg. Bøndene i Loireområdet reddet gang på gang livet ved å overlate innholdet i vinkjellerne til vikingene.

fallsporten for vin i Norge, En vinkjeller under rådhuset i Bergen var eid av byrådet og hadde nærmest monopol på vinomsetningen allerede fra 1276.

Etter hvert fikk også andre store byer sine vinkjellere, ofte knyttet til rådhusene og med monopol rettigheter. Vi kan med andre ord si at staten har lang tradisjon i kontroll med befolkningens drikkevaner. Fra 1700- og 1800-tallet ble det vanlig med vinhandlere, men vin var fremdeles en dyr drikk forbeholdt samfunnets mest betalingsdyktige.

Oppvåkning

I 1922 ble Vinmonopolet opprettet. De har siden starten ført detaljert statistikk over vinimporten til Norge og har tall fra så langt tilbake som 1835. Av dem kan vi lese at forbruket har økt fra 0,4 liter i 1835, til 10,75 liter per innbygger over 14 år i 1997. Det tilsvarer 37,9 millioner liter vin.

Drueplanten

Alle vet hvordan en drue ser ut og som regel også hvordan den smaker. Vindruer er vanlige druer som har blitt kultivert for å forbedre smak og utseende. Skallet er seigere og druen er mindre.

Den blå fargen i skallet er viktig. Det er den som setter farge på rødvinen. Skallet på grønne druer inngår sjelden i produksjonsprosessen og har ingen betydning for fargen. Steinene i druen er viktig for å gi vinen smak og karakter, og vindruer inneholder derfor betydelig flere steiner enn spisedruer. Vindruer har som oftest et hvitaktig belegg. Dette er gjæringsprosessen.

Nesten alle druer kommer fra drueplanter som tilhører arten *Vitis vinifera*. I tillegg finnes det noen få ville vitisvarianter som gir vindruer. De er hovedsakelig nordamerikanske og gir ikke vin av samme kvalitet som *Vitis vinifera*.

De aller fleste *Vitis vinifera*-varianter er i dag podet på rotstokker av andre vitisvarianter for å unngå insektangrep, spesielt av den fryktede vinlusen, Phylloxera som på begynnelsen av vårt århundre nærmest utrydte vinplantene i Europa. Plantene ble da podet over på rotstokker fra sør- og nord-america. I dag er det kun enkelte viner fra Chile som kommer fra druer på originale europeiske rotstokker. "Vin fra gamle vinstokker" er av høyere kvalitet enn vin fra yngre, men siden avkastningen

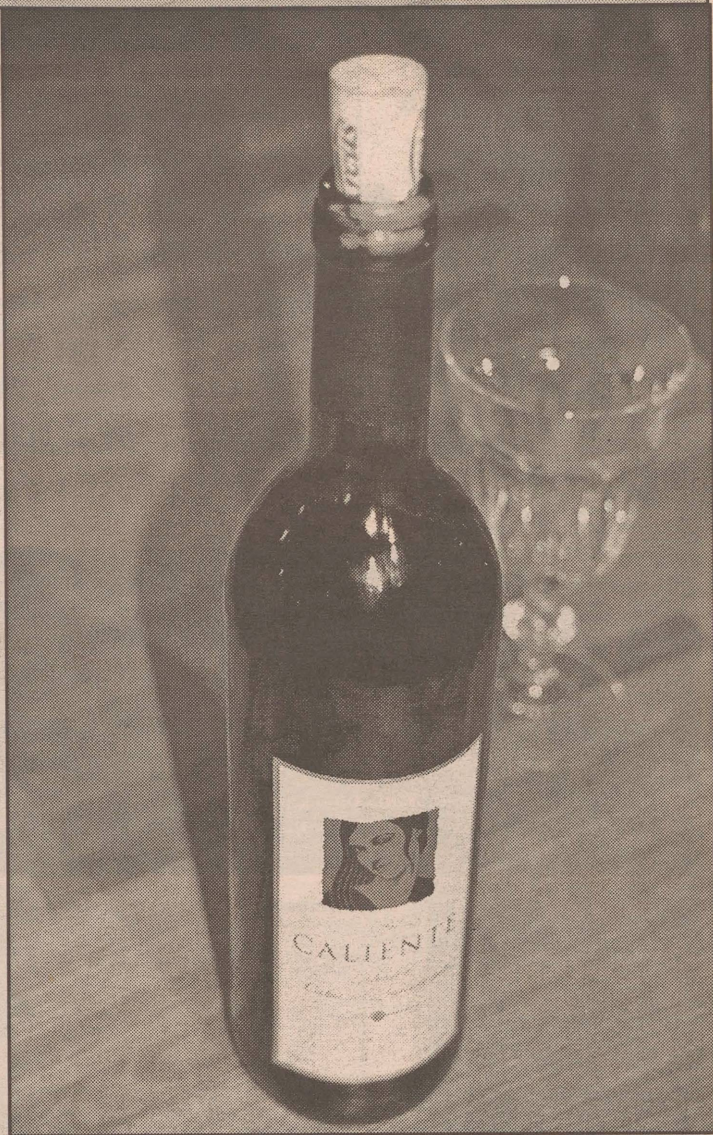
taper seg med årene tillates det sjeldent å bli eldre enn 50 år.

80 til 85 % av den totale verdensproduksjonen av druer går til vinlaging.

Druerarter

Det finnes over 5000 forskjellige druesorter. Det er vanlig å gruppere vindruene i fire kategorier: a) druer med fremtredende og karakteristiske trekk b) nøytrale druer c) muskatellvarianter d) druer fra andre slekter enn *Vitis vinifera*

De mest kjente druene kommer fra gruppe a. Årsakene til det store antallet er flere. Blant annet er den individuelle tilpassingsevnen svært varierende. I tillegg inneholder de fleste viner saft fra flere ulike druesorter, varierende fra tre til tolv. Ofte blir det i tillegg blandet noen hvitvinsdruer med rødvinsdruer for å gjøre rødvinen bløtere.

Vinflaske og vinglass

Vekstforhold

Både jordsmonn og klima har stor betydning for smaken på vinen. To stokker i samme åker kan faktisk gi vin av ulik karakter. Felles for alle er at de gir

best resultat i meget skrin jord.

"Det er kampen for tilværelsen, anstrengelsene for å leve og utvikle seg som gir så vel vinen som mennesket karakter."

Vin er mat for tanken

Har du noen gang kjent lukten av en tyrkisk mavedanserinnens armhuler i en svett bodaga i Istanbul?

Ikke jeg heller. Det har derimot en av Dagbladets vinanmeldere gjort. I følge Arnt Vinje som ledet Uka-99 sitt Vinseminar, har karakteriserte en Libanesisk rødvins lukt slik. Seminaret i vinsmaking ble holdt på Skansen brygge lørdag ettermiddag. De fleste deltakerne syntes ikke å tilhøre gjennomsnittsstudenten med tanke på alder. Det var dessuten ganske glissent mellom stolradene. Mu-

ligheten til å drikke seg utørst på vin for 70 kr burde ha trukket flere. I allefall i lys av at seminaret var en glimrende oppvarming til Bel Canto vospielet på samme sted.

Vi som var tilstede fikk i gløden av drøye to underholdende timer. Vinje var både kunnskapsrik og morsom. De fleste av oss ble klokere og mer kvalitetsbevisst.

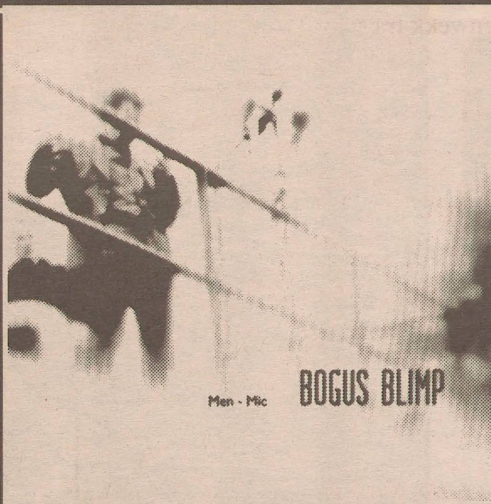
Helt til slutt et lite godt råd som alle kan legge bak øret og ta frem på nyttårsaften: Husk champagnevisp så slipper du at det ut på natta bobler over i maven.

Pene glass gjør nytelsen av vin mer romantisk

Bogus Blimp: "Men- Mic" Jester Records

"Deilige spor av gjørme, kjøtt og blod," var svaret jeg fikk da jeg spurte en kamerat om hva han syntes om skiva. Vi satte på skiva en gang til, drakk te med syltetøy og hadde det virkelig bra, helt til spørsmålet om stil kom på banen. Melodramatisk skrekfilmipop?...nja heller lirekasscore, eller kanskje Caveisk stumfilmfunk? Vel, uansett har Bogus Blimp levert et forrykende vakkert og ikke minst disharmonisk eksperiment, med influenser fra både Waits og

Weil.

summasummarum: en mini-cd av meget høy underholdningsverd (gripende og grusomt) skjønnt med en noe lav lyd kvalitet. Alt dette, og mer, innkapslet i forførende stereo lyd.

Beit

+-

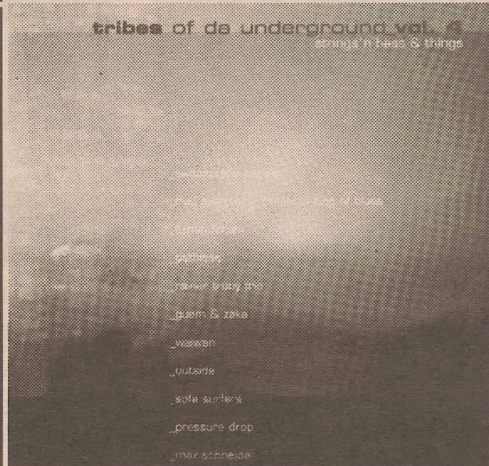
Div. artister: "Tribes of da undaground 4" INFRAcom!

Tyskeren Michael Rütten har komponert denne lille saken. Han er helt ukjent for meg, og jeg har heller ikke hørt de tre foregående skivene i denne serien. Dette er en merkelig plate med vidt forskjellige musikkstiler. For å nevne noen;

drum'n bass, house, techno, funk og disco med vokal og jazzelementer. Den merkeligste av dem alle er Guem & Zakas *le serpent*. Den ble første gang utgitt i '78 og er en 5:15 min. innføring i perkusjon., ene og alene. Mer eller mindre kjente artister som Rainer Trüby Trio, Sofa Surfers og Fusio F-

rum leverer bra produksjoner og spesielt Outside med "Don't know Who I am" utmerker seg. Tysk musikk har aldri vært noe for meg, men denne platen beviser at tyskere også kan lage bra musikk. Dette er en jevn og bra plate uten store minus. Forresten, teit tittel

h.k.r.

+-

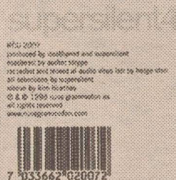
SUPERSILENT4 Rune grammo- fon

lignende. Men det du vil finne ut er at du fortsatt kan høre et svakt, svakt sus. Det er fåfengt å kvele støy med stillhet. Jeg har mer tro på det denne jazzdeathambient-kvartetten gjør, nemlig å lage motstøy. Fysisk

sett skal det visst også fungere, har jeg latt meg høre.

Kort sagt er ikke det her det mora di ville tenkt på når det gjaldt jazz, men det låter stilig, støyende og stilig. Vel verdt og merke seg har selveste støymesteren Deathprod produsert skiva. Men ikke for mainstream og sarte sjeler.

ST

+-

Hvis alt man ønsker er stillhet, noe det hender studenter gjør, ville man først, hvis vi har med en flittig student å regne, finne ut hva stillhet virkelig er: fravær av lyd eller støy og om man da skulle velge å ta opp kampen, mot støyen altså, og for eksempel slå av alle de elektriske artiklene i nybelen, kjøpe ørepropper eller

Raymond og Ronny

Rockeredaksjor.

FEAR FACTORY, Obsolete

Yeah, yeah, give it to me. Fear Factory har laget ei knall tøff cd. Produsent Rhys Fulber har skapt en tight og fin lyd som yter rettferd til bandets låt materiale. Det er lenge siden Raymond og Ronny har fått en tilsvarende bakoversveis som når vi satte denne plata på. Sist tilsvarende bakoversveis var da vi hørte Roots Bloody Roots av Sepultura. FF er det eneste bandet vi kjenner til som klarer å blande Hardcore med melodiose partier på en vellykket måte. Låta "Edgecrusher" er sannsynligvis den tøffeste låta som de har laget. Men det er et problem at enkelte låter ligner mistenkelig på låter fra den forrige plata. Spesielt det melodiose refrenget på Smasher/Devourer og Resurrection. Videre er sample-introen på en del låter dels for lange, dels for gammeldagse. Man har liksom hørt politisirener blandet med lyder fra kriminalscener før. Og når dette drar seg over 1/2 minutt før låten starter begynner det å krible i spolefingeren. Dessuten burde ikke alle tekstene være trykket opp, da enkelte er elendige. Men hvem bryr seg om tek-

stene så lenge musikken trækker.

R&R sier: Ramstein go home.

Fear Factory driver også med musikk til Playstation og Nintendo64 shut'em up spill. All musikk i Destruction Derby 3 og Kickflip er komponert av FF. Sjekk det ut.

Ellers mener Raymond og Ronny at...

...årets filmfestival var en stor bøff. Ingen av filmene hadde de fire hovedindigrensere i en og samme film som kjennetegner en bra film. Neveslåsning, bilkjøring, puling og happy ending. Dette får vi ingen gehør for i de akademiske og polarfemenistiske miljøer. R&R lurar på hvor det er blitt av gode gamle Grandis-cola-paprika potetgull-

Die Hard film-mærra i armkroken-kulturen.

...ukerevyen ikke var et endeløs latter kule. Allerede under 1.akt var det tanker som gjorde seg gjeldene:

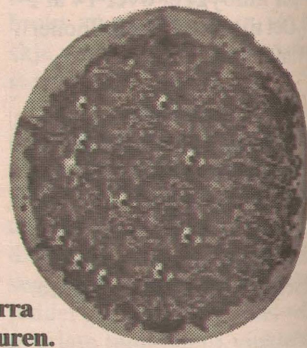
1.Hva gjør jeg her?
2.Når er det pause?
I 2. akt. tok det seg noe opp, men tanke 1 gjorde seg fortsatt gjeldene.

...Machine Head-fans blir glede seg for bandet kommer ut med ny skive i Mars i år. Produsent: Terry Date, det må bare bli bra.

...når Pantera kaller hjemme siden sin for Panfuck-ingtera vitner dette om et intelligens på nivå med E-motstandere, endog under

...Tromsø IL rykker ned i år. Men det sagt, det er selvfølgelig lov å håpe

Raymond og
Ronny lurar på
hvor det ble av
den gode gamle
Grandis-cola-
paprika potetgull-
Die Hard film-mærra
i armkroken-kulturen.

Dj SASH! på klubb Rogers

Jeg gledet meg virkelig til denne kvelden. Ikke Først og fremst for musikken. SASH! har et heller frynsete rykte når det gjelder musikksmak. Hans utallige kommersielle produksjoner vitner om det. Så det var for å se Dj SASH!, og ikke artisten og produsenten SASH!, jeg gledet meg til. En av de første sporene han spilte var Armand Van Heldens "You don't Know me". Dette kviknet meg litt opp, og jeg tenkte, "Dette kan bli riktig bra". Så fulgte musikk mer etter forventningene. Settet han spilte bestod av stort sett techno, dance, club og noe

house. Det var verken noe overraskende eller nytt her. SASH! vet hva publikum vil ha og han spiller på deres premisser.

Publikum denne kvelden var unge og lettkledde, med en ikke alt for kritisk musikksmak. Derfor er flyt i musikk vel så viktig som musikkvalg. Og overganger kan han. Han kjører loops, fader og justerer tempo for at rytmene og beaten skal smelte sammen. Du kan danse i evigheter uten å bli avbrutt av pinlige pauser og hørbare rytmeforandringer. Han kan virkelig dette Dj SASH!

I fremtiden tror jeg det

blir sjelden å se slike opp-tredener her i Tromsø. Man skulle tro at Dj SASH! ville trekke mange folk, men det var til tider glissent både på dansegulv og i lokalene til Rogers'. Det kan skyldes sterk konkurranse fra vår egen Uka99, og hans sviktende popularitet som plateartist. Mest tror jeg det skyldes at Rogers' misset på målgruppe. Dj SASH! er kjent for å nå de under 18, og de kom ikke inn her. Hvis han hadde spilt på en ungdomsklubb, ville det nok vært en udis-kutabel suksess. Synd, for som dj er SASH! langt bedre enn sitt rykte.

H.K.R.

nettPreik

Nok et Utopia, og nok et nettpreik, Utopias egentlige grunn for å gi ut studentavis annenhver uke.

Som årvåkne hoder kanskje vil huske, kjørte vi for noen måneder tilbake en temaartikkel om snegler. Nå har forfatter av denne artikkelen fått opp en egen hjemmeside på: home.c2i.net/dethomaso/ragnhild og på den kan du lese om disse fascinerende slimete krypene. Hvilket beviser at hvem som helst kan få hvilken som helst side omtalt i denne spalte, bare de maser nok! (monetære donasjoner etc. kan diskuteres via e-mail:-)

De fleste vil være enige om at internettet har en dualistisk karakter. På den ene siden har du alle de oppbyggelige, interessante og nyttige sidene som vi pleier å omtale her i denne spalten. På den andre siden har religiøse og politiske kulter aldri hatt lettere for å spre sitt lettere fordervet budskap. En slik kultus er The Church of the SubGenius på www.subgenius.com. Denne kulten får David Koresh til å virke som en talentløs bruktbilselger. Skummelt!.

På den litt mer seriøse ende av skalaen, gir nettet også gode muligheter for å avsløre kulter for hva de egentlig er. Hjemmesiden Operation Clambake, på www.xenu.com tar for seg Scientologikirkens herjinger. Dette var et mer aktuelt tema for ca. ett år tilbake, hvor denne kulten erklærte krig mot bortimot hele internettet, og saksøkte omtrent halve jordas befolkning. Også denne siden har fått sin del av trusler mot søksmål. En særlig interessant del av denne siden er for øvrig epost dialogen mellom innehaver av siden og en scientolog, som ganske klart demonstrerer hvem som har argumentene (og fornuf-ten?) i orden.

På siden www.webpagethatsuck.com kan du lære deg hvordan du kan designe bra websider, ved å studere hvordan dårlige websider ser ut. Den tiden er over da blinkende tekst i mange farger og overdrevne gif-animasjoner var kule.

Som alltid kan ris/ros/trusler osv. mailes til DeThomaso@c2i.net. Velbekomme!

Vi noterer at...

... Clinton nok en gang forsøker å henlede oppmerksomheten vekk fra sine edlere deler, denne gangen ved å skape fred i Midtøsten.

... Bondevik også har et eller annet å skjule, men i motsetning til Clintons fredstaktikk sender han heller bombefly til Kosovo.

... studentpolitikere ikke har noe å skjule – de har ikke en gang noe å kjøre valgkamp på.

... nitti prosent av Tromsø-studentene har så dårlig råd at de ikke engang kunne kjøpe billett til demonstrasjonstoget for bedre studiefinansiering!

... situasjonen i Russland har stabilisert seg. Kanskje Steinfeldt omsider kan få pølsa si?

... sauehoder bare koster ti kroner. Noen som trenger billig påfyll før eksamen?

... de nye bindingene til skihopperne ikke får ståkarakter.

... at du nå kan få kjøpt tøfler av kneip i gave, til dem du virkelig hater.

... VG presterte å plassere et bryllup i TV-såpen Hotel Cæsar på førstesiden, og dekke det med en dobbeltside inne i avisa.

... Kjell Magne Bondevik på sin Latinamerikaturne deltok i en katolsk messe, der han etter denne sa til prestene: "thank you for the mess".

... Vi noterer at Bergen kommune, i et brev om år 2000 problematikken, skrev følgende til sine dataleverandører: – Skulle noen leverandører ha erfaring fra tidligere årtusenskifter, ønsker BK at denne informasjonen tilflyter BK.

fire på rad

Hvilket inntrykk har du fått av Uka99?

Marika Lietoff (24)
Biologistudent

–Jeg synes at programmet er helt fint, spesielt de konsertene som arrangeres.

Anne Ragnhild Grini (26)
Hovedfagsstudent, sosialantropologi

– Jeg synes at det virker veldig allright og at programmet har en god variasjon av aktiviteter. Selve åpningen av kunstutstillingen og erotisk fest var det morsomt å få med seg.

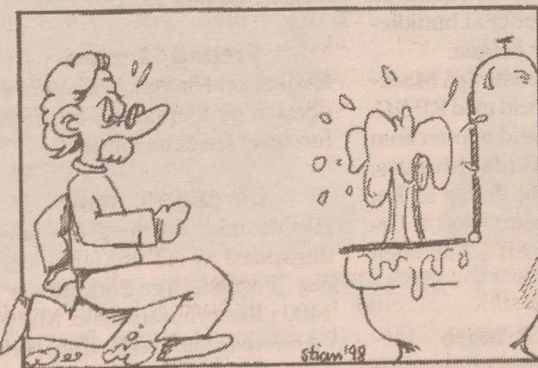
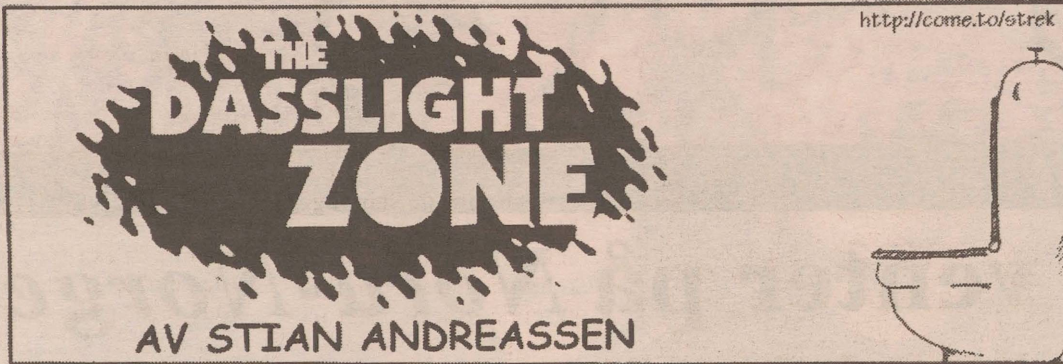
Columbo Malayeri (25)
Medisinstudent

– Jeg synes det er meget bra, spesielt Lillebjørn Nilsen og Bel Canto. Cantus Cordis og Ultralyd gjorde en veldig bra jobb.

Kenneth Johansen (25)
Informatikkstudent

– Jeg har vært bortreist i det siste, men jeg har inntrykk av at det er bra organisert.

Copyright © 1998 – Stian Andreassen

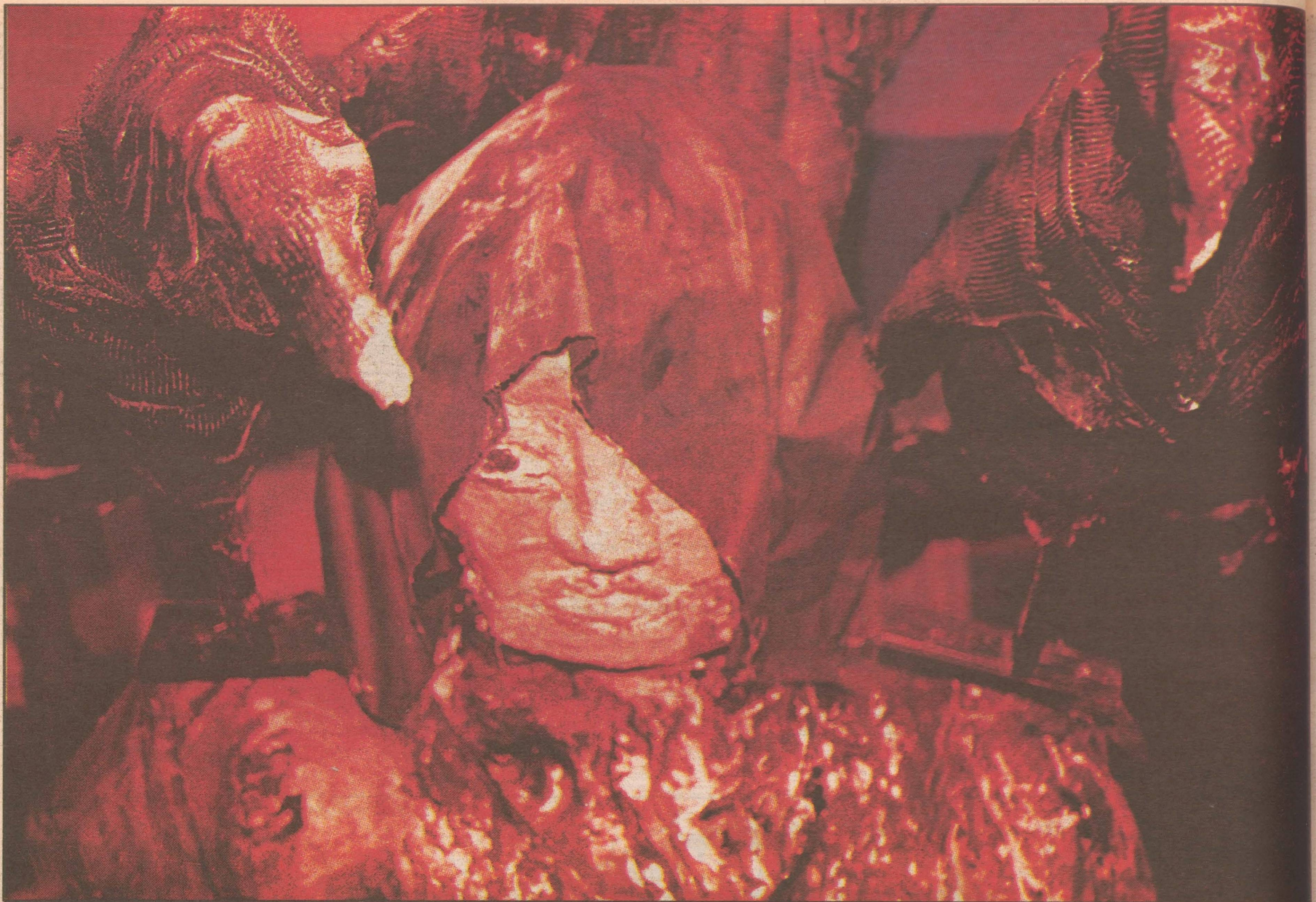

FOTO: ANDRÉ KVERNHAUG

Mens vi venter på *Nord-Norgebanen*...

Mars: Opprinnelig var han en vår- og vegetasjonsgud som skulle verne om jordbruk og kvegavl. Senere ble han krigsguden som var dyrket av blant annet krigerske stammer i Mellom-Italia. I antikkens Roma begynte gjerne krigsoperasjonene i mars, og i denne måneden ble det holdt ulike fester der våpen, hester og stridstrompeter ble rensset og gudens hellige skjold ble båret i prosesjon av hans prester. Ikke glem kvinnedagen, dødelige!

Onsdag 3.mars:

Ny runde med Heismann Hå for de små. Forestillingen "Stå på, heismann Hå!" går av stabelen på Kulturhusets Lille scene i kveld.

På Tromsdalen Videregående er det premiere på Tindtroll-revyen 1900.

"Pedstock - the festival" på Subsirkus 2100.

Temakveld på Blå Rock med

Turboneger, Gluecifer og Helicopters fra den såkalte genren "rawk".

Tordag 4.mars

10.30 på MH-bygget er det aksjon med foreldre og ansatte som berøres av kommunens kutting av bevilgninger til samtlige barnehager.

Tromsø Symfoniorkester holder familiekonsert på Kulturhuset 19.30.

Internasjonalt Seminar har "Konflikt og konfliktløsning" på programmet med Johan Galtung som foredragsholder på Mackkjelleren 2000.

Fredag 5.mars

I dag starter NSU sin kvinnekonferanse som varer ut helgen! Åpningsutstilling med arbeider av Iver Jåks på Tromsø kunstforening.

Kom og Dans, Tromsø, arrangerer swinghelg med kurs og fest fra 5. - 7. mars i aulaen på Sommerlyst skole. Hovedattraksjonen blir Rune Halland fra P4, som spiller lørdagskvelden. Her har man for øvrig nattrock til 06:00. Det er anledning til å melde seg på enkeltvis kurs, fest fredag og/eller lørdag, eller hele helga! For nærmere informasjon og påmelding, sjekk Internett på: <http://members.tripod.com/~Kom_og_Dans/>

Lørdag 6. mars

Filmklubben har et fantastisk bra program denne våren som

står i klassikernes tegn. Malteserfalken av John Huston vises på Verdensteateret 1430.

Ghana har nasjonaldag, og Etnisk kulturtiltak inviterer til stor feiring på Flerbruks huset.

Hålogaland Teater fortsetter sin sjarmerende serie av lørdagspoesi i Kulturhusets foaje 1400. I dag er det "Orangina - sommer, sex og appelsina" som fremføres.

Studentgudstjeneste i Tromsø domkirke kl. 19.00.

Hvis du trenger en avveksling fra Tromsø, hva med å få med deg starten på Vinterfestuka i Narvik? Den varer frem t.o.m 14.mars.

Nordnorsk kunstmuseum holder lørdagsforedrag om "Havet som motiv og symbol i billedkunsten" av mag.art Frithjof Bringager.s Kåre Smeland skal forette over temaet: «Lys i tunnelen».

Etter gudstjenesta vert det kirkecaffi med aking.

Få sving på hoftene og ta veien innom Club la Cucaracha på Mack-kjelleren etter at butikken har stengt for helgen.

Det er i tillegg konsert på Mackkjelleren i samarbeid med RB&C. Unge, lovende band opptre som Semi Norvége, Turdus Musicus, Vem Reel og The Jetlag's. Jon Balke & Magnetic North Orchestra har konsert i Storsalen kl. 19.30.

Søndag 7. mars

Tromsø Museum arrangerer

populærvitenskapelig forelesning kl. 13.00 med universitetslektor Frank Pettersen om "Månedens stjernehimmel".

Mandag 8.mars

Kvinnedagen! Kvinnedagen markeres på Kulturhuset kl. 18.00. Og ikke prøv deg på at mandagen er de resterende 364 i året. Kvalitativt er det hvertfall ikke.

Tirsdag 9.mars

Filmkveld på Blå Rock 21.30

Onsdag 10.mars

...wednesday is grey.

Torsdag 11. mars

Innvandrerforum arrangerer seminar med debatt på Flerbruks huset. Bibelseminar kalla «Statskirke eller stat og kirke». Gunnvor Kongsvik skal ha innlegget. Ho er leiar i kyrkjeleg fellestråd i Norge.

Seminaret vert halden på Lagshuset (Storgata 99) kl. 18.00.

Fredag 12.mars

Hvilket land hørtok Wilhelm Erobreren og kjenner du minst én foreleser fra dette landet?

Lørdag 13. mars

Har du ikke fått med deg lørdagspoesi av HT bør du få med deg "Forunderlige Fortellinger" 1400 i Kulturhusets foaje. Maryon Eilertsen og Makka Kleist blir å høre til toner av Sverre Kjels-

berg og Ragnar Olsen.

Filmklubben viser Den tredje mann av Carol Reed på Verdensteateret 14.30. Nok en gylden anledning til å sette deg hen til kroppens underlige muligheter.

Club la Cucaracha med Bob Benoni bak platespilleren finner sted på Mack-kjelleren. Tromsø Kammerkor fremfører Johannespassjonen av Johan Sebastian Bach i Tromsø Domkirke 1930.

Søndag 14.mars

Siste sjanse til å få med seg Johannespassjonen i Tromsø Domkirke 1930.

Mandag 15.mars

Hva kommer navnet Tromsø av?

Tirsdag 16.mars

Lill Lindfors og Ketil Bjørnsrud fremfører høydepunkter fra 20 års samarbeid i Storsalen 1930.

Filmkveld på Blå Rock der det kveld viser kulturperlen Doll Squad som handler om lekke og smekre leiemordere, kvinnelige-sådan, som redder hele verden, og det uten å ta i brukverken fakkeltog eller et eneste lille skjurf. herligheten starter kl. 21.30.

Hvis DU vil legge inn noe på Nord-Norge-banen, kontakt oss på faks/telefon/e-post. ELLER stikk innom glassburet på SVF.